

Bruxelles, 3. srpnja 2024.
(OR. en)

10670/24

Međuinstitucijski predmet:
2023/0112(COD)

CODEC 1435
EF 195
ECOFIN 638
PE 166

INFORMATIVNA NAPOMENA

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Odbor stalnih predstavnika / Vijeće
Predmet:	Prijedlog DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Uredbe 2014/59/EU u pogledu mjera rane intervencije, uvjeta za sanaciju i financiranja mjera sanacije – ishod prvog čitanja u Europskom parlamentu (Strasbourg, od 22. do 25. travnja 2024.)

I. UVOD

Izvjestitelj Luděk NIEDERMAYER (EPP, CZ) predstavio je u ime Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku (ECON) izvješće o navedenom Prijedlogu direktive koje je sadržavalo jedan amandman (amandman 1) na prijedlog.

Uz to, klub Ljevice podnio je jedan amandman (amandman 2), niz zastupnika u Europskom parlamentu u iz različitih klubova zastupnika podnio je tri amandmana (amandmani od 3 do 5) i klub zastupnika EPP-a podnio je tri amandmana (amandmani od 6 do 8).

II. GLASOVANJE

Na plenarnoj sjednici 24. travnja 2024. Europski parlament glasovanjem je usvojio amandman 1 na Prijedlog direktive. Drugi amandmani nisu usvojeni.

Tako izmijenjeni prijedlog Komisije predstavlja stajalište Parlamenta u prvom čitanju, koje je sadržano u njegovoj zakonodavnoj rezoluciji iz Priloga ovom dokumentu.

P9_TA(2024)0327

**Mjere rane intervencije, uvjeti za sanaciju i financiranje mjera sanacije
(BRRD3)**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 24. travnja 2024. o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu mjera rane intervencije, uvjeta za sanaciju i financiranja mjera sanacije (COM(2023)0227 – C9-0135/2023 – 2023/0112(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2023)0227),
- uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela Prijedlog Parlamentu (C9-0135/2023),
- uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke od 5. srpnja 2023.¹,
- uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora od 13. srpnja 2023.²,
- uzimajući u obzir članak 59. Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku (A9-0153/2024),

¹ SL C 307, 31.8.2023., str. 19.

² SL C 349, 29.9.2023., str. 161.

1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
2. poziva Komisiju da predmet ponovno uputi Parlamentu ako zamijeni, bitno izmijeni ili namjerava bitno izmijeniti svoj Prijedlog;
3. nalaže svojoj predsjednici da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

Amandman 1

AMANDMANI EUROPSKOG PARLAMENTA *

na prijedlog Komisije

2023/0112 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu mjera rane intervencije, uvjeta za sanaciju i financiranja mjera sanacije

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke³,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora⁴,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

* Amandmani: novi ili izmijenjeni tekst označava se podebljanim kurzivom, a brisani tekst oznakom **■**.

³ SL C , , str. .

⁴ SL C , , str. .

- (1) Okvir Unije za sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava („institucije”) uspostavljen je nakon globalne financijske krize 2008.–2009. i objave međunarodno prihvaćene publikacije Odbora za financijsku stabilnost „Ključna svojstva djelotvornih postupaka sanacije financijskih institucija⁵”. Okvir Unije za sanaciju čine Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁶ i Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća⁷. Oba akta primjenjuju se na institucije s poslovnim nastanom u Uniji i sve druge subjekte koji su obuhvaćeni područjem primjene te direktive ili uredbe („subjekti”). Cilj je okvira Unije za sanaciju uredno upravljanje propadanjem institucija i subjekata očuvanjem njihovih ključnih funkcija i sprečavanjem prijetnji financijskoj stabilnosti uz zaštitu deponenata i javnih sredstava. Njegov je dodatan cilj potaknuti razvoj unutarnjeg bankarskog tržišta stvaranjem usklađenog sustava za koordinirano rješavanje prekograničnih kriza i izbjegavanjem narušavanja tržišnog natjecanja i rizikâ od nejednakog postupanja.

⁵ Odbor za financijsku stabilnost, Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions, 15. listopada 2014.

⁶ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

⁷ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

- (2) Nakon nekoliko godina provedbe okvir Unije za sanaciju u svojem sadašnjem obliku ne postiže željene rezultate u pogledu određenih ciljeva. Naime, iako su institucije i subjekti ostvarili veliki napredak u omogućivanju sanacije, čemu su posvetili znatna sredstva, posebno povećanjem kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije te nadopunom aranžmana financiranja sanacije, okvir Unije za sanaciju rijetko se koristi. Naprotiv, propast određenih manjih i srednjih institucija i subjekata uglavnom se rješava neusklađenim nacionalnim mjerama. *Nažalost*, umjesto da se primjenjuju ***sigurnosne mreže koje financira sam sektor, uključujući*** sredstva iz financijskih aranžmana za sanaciju, ***i dalje*** se troši novac poreznih obveznika. Čini se da su razlog tomu nedostatni poticaji. Ti nedostatni poticaji posljedica su međudjelovanja okvira Unije za sanaciju i nacionalnih pravila, pri čemu se u procjeni javnog interesa široko diskrecijsko pravo ne primjenjuje uvijek u skladu s načinom na koji bi se okvir Unije za sanaciju trebao primjenjivati. Okvirom Unije za sanaciju rijetko koristilo i zbog rizika da će deponenti institucija koje se financiraju depozitima snositi gubitke kako bi te institucije mogle pristupiti vanjskom financiranju u sanaciji, osobito ako ne postoje druge obveze prihvatljive za bail-in. Naposljetku, budući da su pravila o pristupu financiranju manje stroga izvan sanacije nego u sanaciji, umjesto primjene okvira Unije za sanaciju biraju se druga rješenja, u okviru kojih se umjesto sredstava institucije ili subjekta ili sredstava iz sigurnosnih mreža koje financira sam sektor često troši novac poreznih obveznika. To pak stvara rizike od fragmentacije, rizike od neoptimalnih ishoda u upravljanju propašću institucija i subjekata, posebno manjih i srednjih institucija i subjekata, kao i oportunitetne troškove zbog neiskorištenih financijskih sredstava. Stoga je potrebno djelotvornije i dosljednije primjenjivati okvir Unije za sanaciju te omogućiti njegovu primjenu ***kad*** je to u javnom interesu, među ostalim za manje i srednje institucije .
- (2.a) ***Cilj je preispitivanja Direktive 2014/59/EU bolje zaštititi novac poreznih obveznika i uspostaviti nove sustavne mehanizme za institucije i subjekte koji nisu obuhvaćeni postojećim okvirom za sanaciju. Taj je okvir osmišljen kako bi se smanjilo gospodarsko opterećenje društva smanjenjem ukupnih troškova povezanih s propadanjem banaka. Upotreba novca poreznih obveznika trebala bi se znatno smanjiti uvođenjem revidiranog okvira radi osiguravanja češće i djelotvornije upotrebe mehanizama za financiranje sanacija.***
- (3) Intenzitet i detaljnost planiranja sanacije za društva kćeri koja nisu utvrđena kao sanacijski subjekti ovise o veličini i profilu rizičnosti dotičnih institucija i subjekata, postojanju ključnih funkcija i sanacijskoj strategiji grupe. Stoga bi pri utvrđivanju mjera koje treba poduzeti u odnosu na takva društva kćeri sanacijska tijela trebala moći uzeti u obzir te čimbenike i prema potrebi primijeniti pojednostavnjeni pristup.
- (3.a) ***Jedan je od ključnih ciljeva ove Direktive o izmjeni uvođenje ažuriranog pristupa za osnaživanje tijela kako bi djelotvorno upravljala mogućim propadanjem nekih banaka ili grupe banaka. Tim bi se pristupom trebala promicati transparentnost i predvidljivost, a negativne gospodarske posljedice svesti na najmanju moguću razinu. Takav je pristup usklađen s općim načelom sanacije vlastitim sredstvima iz Direktive 2014/59/EU, pri čemu se zadržava praktična izvedivost postupanja u slučaju propadanja srednjih banaka.***

- (4) Nakon što se utvrdi da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti i sanacijsko tijelo zaključi da sanacija nije u javnom interesu, institucija ili subjekt koji se likvidira u skladu s nacionalnim pravom u konačnici će izići s tržišta. To znači da plan mjera koje treba poduzeti u slučaju propasti nije potreban, neovisno o tome je li nadležno tijelo dotičnoj instituciji ili subjektu već oduzelo odobrenje za rad. Isto vrijedi i za preostalu instituciju u sanaciji nakon prijenosa imovine, prava i obveza u okviru strategije prijenosa. Stoga je primjereno odrediti da u tim situacijama ne treba donijeti sanacijske planove.
- (5) Sanacijska tijela mogu zabraniti određene raspodjele ako institucija ili subjekt ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kad se on razmatra uz minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („MREL”). Međutim, u određenim će situacijama institucija ili subjekt možda trebati ispuniti MREL na drukčijoj osnovi od one na kojoj mora ispuniti zahtjev za kombinirani zaštitni sloj. Pritom postaje neizvjesno u kojim uvjetima sanacijska tijela mogu izvršavati svoje ovlasti zabrane raspodjele i u kojim se uvjetima može izračunati najveći raspodjeljivi iznos povezan s MREL-om. Stoga bi za te slučajeve trebalo propisati da bi sanacijska tijela trebala izvršavati ovlast zabrane određenih raspodjela na temelju procjene zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj koju provode u skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2021/1118⁸. Radi transparentnosti i pravne sigurnosti sanacijska tijela trebala bi o procijenjenom zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj obavijestiti instituciju ili subjekt, koji bi ga potom trebali javno objaviti.
- (6) Mjere rane intervencije stvorene su kako bi nadležna tijela mogla riješiti problem pogoršanja financijske i ekonomske situacije institucije ili subjekta te što više smanjiti rizik i posljedice moguće sanacije. No, s obzirom na to da nije sigurno koji su okidači za primjenu tih mjera, kao i da se djelomično preklapaju s nadzornim mjerama, mjere rane intervencije rijetko se koriste. Stoga bi trebalo pojednostavniti i razraditi uvjete za primjenu mjera rane intervencije. Da bi se otklonile dvojbe o uvjetima i vremenskom okviru za razrješenje upravljačkog tijela i imenovanje privremenih upravitelja, te bi mjere trebalo izričito svrstati u mjere rane intervencije i njihovu primjenu temeljiti na istim okidačima. Isto tako od nadležnih tijela trebalo bi se zahtijevati da odaberu odgovarajuće mjere za rješavanje određene situacije u skladu s načelom proporcionalnosti. Da bi mogla uzeti u obzir reputacijske rizike ili rizike povezane s pranjem novca ili informacijskom i komunikacijskom tehnologijom, nadležna tijela trebala bi uvjete za primjenu mjera rane intervencije ocijeniti ne samo na temelju kvantitativnih pokazatelja, kao što su kapitalni ili likvidnosni zahtjevi, razina financijske poluge, neprihodonosni krediti i koncentracija izloženosti, nego i na temelju kvalitativnih okidača.

⁸ Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/1118 od 26. ožujka 2021. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje metodologija koju sanacijska tijela upotrebljavaju za procjenu zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj za subjekte u sanaciji na konsolidiranoj razini sanacijske grupe ako sanacijska grupa ne podliježe tim zahtjevima na temelju te direktive (SL L 241, 8.7.2021., str. 1.).

- (7) Kako bi se poboljšala pravna sigurnost, trebalo bi ukloniti mjere rane intervencije utvrđene u Direktivi 2014/59/EU koje se preklapaju s već postojećim ovlastima na temelju bonitetnog okvira utvrđenog u Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁹ i u Direktivi (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁰. Osim toga, sanacijskim tijelima treba omogućiti da se pripreme za moguću sanaciju institucije ili subjekta. Nadležno tijelo stoga bi trebalo dovoljno rano obavijestiti sanacijska tijela o pogoršanju financijskog stanja institucije ili subjekta, a sanacijska tijela trebala bi imati ovlasti potrebne za provedbu pripremnih mjera. Važno je napomenuti da prethodna primjena mjera rane intervencije ne bi trebala biti uvjet sanacijskom tijelu za pripremu stavljanja institucije ili subjekta na tržište odnosno za traženje informacija radi ažuriranja plana sanacije i pripreme vrednovanja jer će to sanacijskim tijelima omogućiti da što brže odgovore na pogoršanje stanja institucije ili subjekta. Radi dosljednog, koordiniranog, djelotvornog i pravodobnog odgovora na pogoršanje financijskog stanja institucije ili subjekta te pravilne pripreme za moguću sanaciju potrebno je poboljšati interakciju i koordinaciju nadležnih tijela i sanacijskih tijela. Čim institucija ili subjekt ispuni uvjete za primjenu mjera rane intervencije, nadležna tijela i sanacijska tijela trebala bi početi intenzivnije razmjenjivati informacije, uključujući privremene informacije, i zajednički pratiti financijsko stanje institucije ili subjekta.

⁹ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i izmjeni Direktive 2002/87/EZ i stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

¹⁰ Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019., str. 64.).

- (8) Potrebno je osigurati pravodobno djelovanje i ranu koordinaciju nadležnog tijela i sanacijskog tijela kad institucija ili subjekt i dalje trajno posluje, no postoji značajan rizik od njihove propasti. Stoga bi nadležno tijelo trebalo što prije obavijestiti sanacijsko tijelo o takvom riziku. U toj bi se obavijesti trebalo navesti zašto je nadležno tijelo provelo procjenu te iznijeti pregled alternativnih mjera privatnog sektora, nadzornih mjera ili mjera rane intervencije kojima se može spriječiti propast institucije ili subjekta u razumnom roku. Ta rana obavijest ne bi trebala dovesti u pitanje postupke za utvrđivanje jesu li ispunjeni uvjeti za sanaciju. Prethodna obavijest o značajnom riziku od propasti ili vjerojatne propasti institucije ili subjekta koju sanacijskom tijelu dostavlja nadležno tijelo ne bi trebala biti uvjet za kasnije utvrđivanje da institucija ili subjekt stvarno propada ili je vjerojatno da će propasti. Nadalje, ako se kasnije procijeni da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti i da nema alternativnih rješenja za sprečavanje te propasti u razumnom roku, sanacijsko tijelo mora donijeti odluku o tome hoće li poduzeti mjere sanacije. U tom slučaju pravodobnost odluke o primjeni mjere sanacije na instituciju ili subjekt može biti ključna za uspješnu provedbu sanacijske strategije ponajprije zato što ranija intervencija u instituciji ili subjektu može pridonijeti stvaranju dostatnih razina kapaciteta pokrivanja gubitaka i likvidnosti za provedbu te strategije. Stoga je primjereno omogućiti sanacijskom tijelu da u bliskoj suradnji s nadležnim tijelom procijeni koji bi bio razuman rok za provedbu alternativnih mjera kako bi se izbjegla propast institucije ili subjekta. ***Pri provedbi te procjene trebalo bi uzeti u obzir i potrebu za očuvanjem sposobnosti sanacijskog tijela i predmetnog subjekta da učinkovito provedu sanacijsku strategiju ondje gdje je to u konačnici potrebno, ali ta potreba ne bi smjela spriječiti poduzimanje alternativnih mjera. Konkretno, predviđeni vremenski okvir za alternativne mjere trebao bi biti takav da ne ugrožava učinkovitost moguće provedbe sanacijske strategije.*** Da bi se osigurao pravodobni ishod i sanacijskom tijelu omogućila pravilna priprema za moguću sanaciju institucije ili subjekta, sanacijsko tijelo i nadležno tijelo trebali bi redovito održavati sastanke, o čijoj bi učestalosti trebalo odlučiti sanacijsko tijelo ovisno o okolnostima slučaja.
- (9) Okvir za sanaciju trebao bi se primjenjivati na sve institucije ili subjekte neovisno o njihovoj veličini i poslovnom modelu ako instrumenti dostupni u okviru nacionalnog prava nisu primjereni za upravljanje njihovom propašću. Kako bi se to postiglo, trebalo bi odrediti kriterije za primjenu procjene javnog interesa na instituciju ili subjekt koji propada. ***U tom pogledu*** potrebno je pojasniti da se, ovisno o konkretnim okolnostima, određene funkcije institucije ili subjekta mogu smatrati ključnima čak i ako bi njihova obustava utjecala na financijsku stabilnost ili ključne usluge ■ na regionalnoj razini, ***osobito ako je zamjenjivost ključnih funkcija određena relevantnim geografskim tržištem.***

- (9.a) *Kako bi se osiguralo da se procjena učinka na regionalnoj razini može temeljiti na podacima koji su na dosljedan način dostupni u cijeloj Uniji, regionalnu razinu trebalo bi tumačiti u odnosu na teritorijalne jedinice razine 1 ili razine 2 nomenklature prostornih jedinica za statistiku (razina NUTS 1 ili 2) u smislu Uredbe (EZ) br. 1059/2003 Europskog parlamenta i Vijeća¹¹.*
- (10) U procjeni je li sanacija institucije ili subjekta u javnom interesu trebalo bi uzeti u obzir da su deponenti bolje zaštićeni kad se sredstva sustava osiguranja depozita učinkovitije koriste, a gubici tih sredstava smanje. Stoga bi se u procjeni javnog interesa trebalo smatrati da se zaštita deponenata kao cilj sanacije bolje ostvaruje u sanaciji ako bi odabirom postupka u slučaju insolventnosti nastali veći troškovi za sustav osiguranja depozita.
- (10.a) *Ako se nacionalnim okvirima za insolventnost i sanaciju djelotvorno postižu ciljevi okvira u istoj mjeri, prednost bi trebalo dati opciji kojom se rizik za porezne obveznike i gospodarstvo svodi na najmanju moguću razinu. Tim se pristupom osigurava razborito i odgovorno djelovanje usklađeno s općim ciljem zaštite interesa poreznih obveznika i šire gospodarske stabilnosti.*
- (11) U procjeni je li sanacija institucije ili subjekta u javnom interesu trebalo bi što više uzeti u obzir i razliku između financiranja sredstvima iz sigurnosnih mreža koje financira sam sektor (aranžmani financiranja sanacije ili sustavi osiguranja depozita) s jedne strane i financiranja sredstvima država članica iz novca poreznih obveznika s druge strane. Financiranje sredstvima država članica podrazumijeva veći rizik od moralnog hazarda i slabiji poticaj za tržišnu disciplinu. Stoga bi sanacijska tijela, pri procjeni cilja što manjeg oslanjanja na izvanredne javne financijske potpore, trebala utvrditi da je financiranje sredstvima iz aranžmana financiranja sanacije ili sustava osiguranja depozita poželjnije, a financiranje jednakim iznosom sredstava iz proračuna država članica trebalo bi se razmatrati samo u izvanrednim okolnostima.
- (11.a) *Izvanredna financijska potpora namijenjena institucijama i subjektima i osigurana sredstvima poreznih obveznika trebala bi se, ako se uopće dodjeljuje, dodjeljivati samo za ispravljanje ozbiljnih poremećaja izvanredne i sistemske naravi u gospodarstvu jer se njome stvara znatno opterećenje za javne financije i narušavaju jednaki uvjeti na unutarnjem tržištu.*
- (12) Radi što učinkovitijeg ostvarivanja ciljeva sanacije trebalo bi se procijeniti da sanacija nije u javnom interesu samo ako bi se likvidacijom institucije ili subjekta koji propada u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ciljevi sanacije ostvarili učinkovitije, a ne samo u jednakoj mjeri kao sanacijom.

¹¹ *Uredba (EZ) br. 1059/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o uspostavi zajedničke klasifikacije prostornih jedinica za statistiku (NUTS) (SL L 154, 21.6.2003., str. 1.).*

- (12.a) Pri odlučivanju između sanacije i likvidacije prednost bi trebalo dati opciji s nižim ukupnim troškovima. Tom bi se procjenom trebali uzeti u obzir različiti troškovi, uključujući troškove povezane s isplatama iz sustava osiguranja depozita, kao što su trajanje potrebno za povrat imovine i prihodi izgubljeni tijekom tog postupka. U slučajevima kada i opcija sanacije i opcija likvidacije imaju slične profile troškova, prednost bi trebalo dati opciji koja nosi manje povezanih rizika za gospodarstvo, uključujući javne financije i učinak na stabilnost gospodarstva.**
- (13) Instituciju ili subjekt koji propada i nije u postupku sanacije trebalo bi likvidirati u skladu s postupcima u okviru nacionalnog prava. Takvi se postupci mogu znatno razlikovati među državama članicama. Iako je primjereno omogućiti dovoljno fleksibilnu primjenu postojećih nacionalnih postupaka, trebalo bi pojasniti određene aspekte kako bi dotične institucije ili subjekti mogli izaći s tržišta.
- (14) Trebalo bi omogućiti da odgovarajuće nacionalno upravno ili pravosudno tijelo brzo pokrene postupak u skladu s nacionalnim pravom kad se smatra da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti i kad za njih nije pokrenut postupak sanacije. Ako je dobrovoljna likvidacija institucije ili subjekta na temelju odluke dioničara moguća u skladu s nacionalnim pravom, takva bi mogućnost trebala i dalje biti dostupna. Međutim, izostane li brzo djelovanje dioničara, trebalo bi odgovarajućem nacionalnom upravnom ili pravosudnom tijelu omogućiti poduzimanje mjera.
- (15) Trebalo bi propisati i da je konačni ishod takvih postupaka izlazak s tržišta institucije ili subjekta koji propada ili prestanak njihovih bankarskih aktivnosti. Ovisno o nacionalnom pravu, taj se cilj može ostvariti na različite načine, među ostalim prodajom institucije ili subjekta ili njihovih dijelova, prodajom određene imovine ili obveza, postupnom likvidacijom ili prestankom njihovih bankarskih aktivnosti, uključujući plaćanja i primanje depozita, u svrhu postupne prodaje njihove imovine radi isplate vjerovnicima. Međutim, kako bi se povećala predvidljivost postupaka, taj bi se ishod trebao postići u razumnom roku.
- (16) Nadležna tijela trebala bi biti ovlaštena za oduzimanje odobrenja za rad institucije ili subjekta isključivo na temelju činjenice da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti i da za njih nije pokrenut postupak sanacije. Nadležna tijela trebala bi moći oduzeti odobrenje za rad radi potpore cilju likvidacije institucije ili subjekta u skladu s nacionalnim pravom, posebno u slučajevima kad se postupci dostupni u okviru nacionalnog prava ne mogu pokrenuti u trenutku kad se utvrdi da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti, uključujući slučajeve u kojima institucija ili subjekt još nisu insolventni u bilanci. Kako bi se dodatno pridonijelo ostvarenju cilja likvidacije institucije ili subjekta, države članice trebale bi se pobrinuti za to da se oduzimanje odobrenja za rad koje provodi nadležno tijelo također uključi u moguće uvjete za pokretanje barem jednog od postupaka dostupnih u okviru nacionalnog prava i primjenjivih na institucije ili subjekte koji propadaju ili će vjerojatno propasti, ali za koje nije pokrenut postupak sanacije.

- (17) S obzirom na iskustvo stečeno u provedbi Direktive 2014/59/EU, Uredbe (EU) br. 806/2014 i Direktive 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹² potrebno je razraditi uvjete pod kojima se mogu iznimno odobriti preventivne mjere opreza koje se smatraju izvanrednim javnim financijskim potporama. Da bi se smanjilo narušavanje tržišnog natjecanja zbog razlika među sustavima osiguranja depozita u Uniji, intervencije sustavâ osiguranja depozita u kontekstu preventivnih mjera usklađenih s Direktivom 2014/49/EU koje se smatraju izvanrednim javnim financijskim potporama iznimno bi trebalo dopustiti ako institucija korisnica ili subjekt korisnik ne ispunjava nijedan od uvjeta u skladu s kojima bi se smatralo da propada ili je vjerojatno da će propasti. Trebalo bi osigurati dovoljno rano poduzimanje mjera opreza. Za potrebe preventivne dokapitalizacije Europska središnja banka (ESB) trenutačno utvrđuje jesu li institucija ili subjekt solventni na temelju procjene budućeg poslovanja u kojoj razmatra može li institucija ili subjekt u sljedećih 12 mjeseci ispuniti kapitalne zahtjeve iz Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹³ ili Uredbe (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴ i dodatan kapitalni zahtjev utvrđen u Direktivi 2013/36/EU odnosno Direktivi (EU) 2019/2034. Tu praksu trebalo bi propisati u Direktivi 2014/59/EU. Nadalje, mjerama pomoći za imovinu umanjene vrijednosti, uključujući subjekte za upravljanje imovinom i sustave osiguranja imovine, mogu se djelotvorno i učinkovito ukloniti uzroci financijskih poteškoća s kojima se mogu suočiti institucije i subjekti te spriječiti njihova propast, pa bi se stoga mogle smatrati relevantnim mjerama opreza. Zato bi trebalo odrediti da takve mjere opreza mogu biti u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti.
- (18) Da bi se očuvala tržišna disciplina, zaštitila javna sredstva i izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja, mjere opreza trebale bi ostati iznimka i primjenjivati se samo za uklanjanje ozbiljnih poremećaja na tržištu ili očuvanje financijske stabilnosti, *osobito u slučaju sistemске krize*. Isto tako mjere opreza ne bi se smjele koristiti za nadoknadu pretrpljenih ili vjerojatnih gubitaka. Najpouzdaniji način za utvrđivanje gubitaka koji su pretrpljeni ili je vjerojatno da će biti pretrpljeni jest da ESB, europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, EBA) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵ ili nacionalna nadležna tijela obave provjeru kvalitete imovine. Tom provjerom, ako se može provesti u razumnom roku, nadležna tijela trebali bi utvrditi gubitke koji su pretrpljeni ili je vjerojatno da će biti pretrpljeni. Ako to nije moguće, nadležna tijela trebala bi te gubitke utvrditi na način koji je najpouzdaniji s obzirom na postojeće okolnosti, prema potrebi izravnim nadzorom.

¹² Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.).

¹³ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

¹⁴ Uredba (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnim zahtjevima za investicijska društva i o izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 575/2013, (EU) br. 600/2014 i (EU) br. 806/2014 (SL L 314, 5.12.2019., str. 1.).

¹⁵ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

- (19) Cilj je preventivne dokapitalizacije pružiti potporu održivim institucijama i subjektima za koje je utvrđeno da će se u bliskoj budućnosti vjerojatno suočiti s privremenim poteškoćama, kao i spriječiti daljnje pogoršanje njihove situacije. Da bi izbjegla dodjela javnih subvencija poduzećima koja su u trenutku dodjele već neprofitabilna, odobrene mjere opreza u obliku stjecanja instrumenata regulatornog kapitala ili drugih instrumenata kapitala odnosno mjera za imovinu umanjene vrijednosti ne bi trebale premašivati iznos potreban za rješavanje nedostatka kapitala utvrđenog u nepovoljnom scenariju u testu otpornosti na stres ili jednakovrijednoj ocjeni. Da bi se u konačnici obustavilo javno financiranje, te mjere opreza trebale bi biti vremenski ograničene i imati jasan rok trajanja (1 „strategiju **za napuštanje mjere potpore**”). Instrumenti bez dospjeća, uključujući redovni osnovni kapital, trebali bi se koristiti samo u izvanrednim okolnostima i podlijeagati određenim kvantitativnim ograničenjima jer ne ispunjavaju uvjet privremenosti.
- (20) Mjere opreza trebalo bi ograničiti na iznos koji je instituciji ili subjektu potreban za održavanje solventnosti u slučaju događaja iz nepovoljnog scenarija utvrđenog u testu otpornosti na stres ili jednakovrijednoj ocjeni. Institucija ili subjekt na koji se primijene mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti trebali bi moći iskoristiti iznos iz tih mjera za pokrivanje gubitaka od prenesene imovine ili u kombinaciji sa stjecanjem instrumenata kapitala, pod uvjetom da se ne premaši ukupan iznos koji nedostaje. Potrebno je osigurati i da te mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti budu usklađene s postojećim pravilima o državnim potporama i najboljom praksom, da se njima obnovi dugoročna održivost institucije ili subjekta, da državna potpora bude ograničena na najmanji potreban iznos i da se izbjegne narušavanje tržišnog natjecanja. Zato bi u slučaju primjene mjera opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti relevantna tijela trebala imati na umu posebne smjernice, uključujući Nacrt za društva za upravljanje imovinom¹⁶ i Komunikaciju o rješavanju problema neprihodonosnih kredita¹⁷. Te mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti trebale bi usto uvijek podlijeagati i glavnom uvjetu privremenosti. Očekuje se da će državna jamstva za imovinu umanjene vrijednosti dotične institucije ili subjekta koja se odobravaju za određeno razdoblje ispunjavati uvjet privremenosti bolje od prijenosa takve imovine na subjekt koji prima javne potpore. Da bi institucije koje primaju potporu bile u skladu s uvjetima mjere potpore, nacionalna nadležna tijela trebala bi od institucija koje nisu ispunile svoje obveze zatražiti plan s korektivnim mjerama. *Ako nadležno tijelo smatra da se mjerama iz plana s korektivnim mjerama ne može postići dugoročna održivost institucije ili ako institucija nije postupala u skladu s planom s korektivnim mjerama, relevantna tijela trebala bi procijeniti je li institucija u situaciji da propada ili će vjerojatno propasti, u skladu s člankom 32. Direktive 2014/59/EU.*
- (21) Kako bi se obuhvatila bitna kršenja bonitetnih zahtjeva, potrebno je razraditi i uvjete na temelju kojih se utvrđuje propadaju li holdinzi ili je vjerojatno da će propasti. Ako holding prekrši te zahtjeve, to bi se trebalo smatrati bitnim kršenjem koje je po vrsti i opsegu usporedivo s kršenjem zbog kojeg bi nadležnom tijelu, da ga počini kreditna institucija, imalo osnovu za oduzimanje odobrenja za rad u skladu s člankom 18. Direktive 2013/36/EU.

¹⁶ COM(2018) 133 final.

¹⁷ COM(2020) 822 final.

- (22) Države članice mogu u skladu sa svojim nacionalnim pravom imati ovlasti suspenzije obveza plaćanja ili isporuke koje mogu obuhvaćati prihvatljive depozite. Ako suspenzija obveza plaćanja ili isporuke nije izravno povezana s financijskim okolnostima kreditne institucije, depoziti možda neće biti nedostupni za potrebe Direktive 2014/49/EU. Zbog toga deponenti možda neće imati pristup svojim depozitima tijekom duljeg razdoblja. Kako bi se zadržalo povjerenje deponentata i njihovo povjerenje u bankarski sektor te održala financijska stabilnost, države članice trebale bi se pobrinuti za to da deponenti imaju pristup primjerenom dnevnom iznosu iz svojih depozita, osobito za pokriće troškova života, ako se njihovi depoziti učine nedostupnima zbog suspenzije plaćanja iz drugih razloga osim onih koji dovode do isplate deponentima. Takav bi postupak trebao ostati iznimka, a države članice trebale bi se pobrinuti za to da deponenti imaju pristup primjerenim dnevnim iznosima.
- (23) Radi veće pravne sigurnosti, a s obzirom na moguću važnost obveza koje mogu nastati zbog budućih neizvjesnih događaja, uključujući ishod sudskih sporova koji su u tijeku u trenutku sanacije, potrebno je propisati postupak za te obveze pri primjeni bail-in instrumenta. Pritom bi se trebalo voditi načelima iz računovodstvenih pravila, posebno onih utvrđenih u Međunarodnom računovodstvenom standardu br. 37 koji je usvojen Uredbom Komisije (EZ) br. 1126/2008¹⁸. Na temelju toga sanacijska tijela trebala bi razlikovati rezerviranja od nepredviđenih obveza. Rezerviranja su obveze koje se odnose na vjerojatni odljev sredstava i koje se mogu pouzdano procijeniti. Nepredviđene obveze ne priznaju se kao računovodstvene obveze jer se odnose na obvezu koja se ne može smatrati vjerojatnom u trenutku procjene ili se ne može pouzdano procijeniti.
- (24) Budući da su rezerviranja računovodstvene obveze, trebalo bi odrediti da se s takvim rezerviranjima treba postupati na isti način kao s ostalim obvezama. Ta rezerviranja trebala bi biti prihvatljiva za bail-in, osim ako ispunjavaju jedan od posebnih kriterija za isključenje iz područja primjene bail-in instrumenta. S obzirom na moguću važnost tih rezerviranja za sanaciju, a radi sigurne primjene bail-in instrumenta, trebalo bi odrediti da su rezerviranja obveze prihvatljive za bail-in i da se stoga bail-in instrument primjenjuje i na njih. Trebalo bi osigurati i da se nakon primjene bail-in instrumenta financijske obveze te sve druge obveze i potraživanja koja se na njih odnose u svakom slučaju smatraju izvršenima. To je osobito važno za financijske i druge obveze koje proizlaze iz sudskih potraživanja od institucije u sanaciji.

¹⁸ Uredba Komisije (EZ) br. 1126/2008 od 3. studenoga 2008. o usvajanju određenih međunarodnih računovodstvenih standarda u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 320, 29.11.2008., str. 1.).

- (25) Računovodstveno je načelo da se nepredviđene obveze ne mogu priznavati kao obveze niti bi stoga trebale biti prihvatljive za bail-in. No potrebno je zajamčiti da nepredviđena obveza koja bi nastala zbog događaja koji nije vjerojatan ili se ne može pouzdano procijeniti u trenutku sanacije neće narušiti djelotvornost sanacijske strategije i pogotovo bail-in instrumenta. U tu bi svrhu u okviru vrednovanja za potrebe sanacije procjenitelj trebao procijeniti nepredviđene obveze iskazane u bilanci institucije u sanaciji i u skladu sa svojim mogućnostima izračunati potencijalnu vrijednost tih obveza. Da bi nakon postupka sanacije institucija ili subjekt mogli zadržati dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja, procjenitelj bi tu potencijalnu vrijednost trebao uzeti u obzir pri utvrđivanju iznosa za koji se obveze prihvatljive za bail-in moraju otpisati ili konvertirati da bi se ponovno uspostavili omjeri kapitala institucije u sanaciji. Točnije, sanacijsko tijelo trebalo bi primijeniti svoje ovlasti konverzije na obveze prihvatljive za bail-in u mjeri potrebnoj da se osigura dokapitalizacija institucije u sanaciji dostatna za pokrivanje potencijalnih gubitaka od obveze koja može nastati zbog događaja koji nije vjerojatan. Pri procjeni iznosa otpisa ili konverzije sanacijsko tijelo trebalo bi dobro razmotriti utjecaj potencijalnog gubitka na instituciju u sanaciji na temelju niza čimbenika, uključujući vjerojatnost nastanka događaja, vremenski okvir njegova nastanka i iznos nepredviđene obveze.
- (26) U određenim okolnostima, nakon što se iz aranžmana financiranja sanacije osigura doprinos do najviše 5 % ukupnih obveza institucije ili subjekta, uključujući regulatorni kapital, sanacijska tijela mogu upotrijebiti dodatne izvore financiranja kao dodatnu potporu svojim mjerama sanacije. Trebalo bi jasnije odrediti u kojim se okolnostima iz aranžmana financiranja sanacije može osigurati dodatna kad se u cijelosti otpisuju ili konvertiraju sve obveze niže reda prvenstva od depozita koji nisu obvezno ili diskrecijski isključeni iz bail-ina.

- (27) Uredbom (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹, Uredbom (EU) 2019/877 Europskog parlamenta i Vijeća²⁰ i Direktivom (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća²¹ u Uniji je uveden međunarodni standard „Sažeti pregled o ukupnom kapacitetu pokrivanja gubitaka” (TLAC – Total Loss-Absorbing Capacity) koji je 9. studenoga 2015. objavio Odbor za financijsku stabilnost („standard TLAC”) za globalne sistemski važne banke, koje se u Unijom pravu nazivaju globalnim sistemski važnim institucijama (GSV institucije). Uredbom (EU) 2019/877 i Direktivom (EU) 2019/879 izmijenjen je i MREL iz Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014. Odredbe o MREL-u iz Direktive 2014/59/EU potrebno je uskladiti s provedbom standarda TLAC za GSV institucije u pogledu određenih obveza koje bi se mogle iskoristiti za ispunjavanje dijela MREL-a koji bi trebalo ispuniti regulatornim kapitalom i drugim podređenim obvezama. Točnije, obveze koje imaju isti red prvenstva kao i određene isključene obveze trebalo bi uključiti u instrumente regulatornog kapitala i podređene prihvatljive instrumente sanacijskih subjekata kad iznos tih isključenih obveza u bilanci sanacijskog subjekta ne premašuje 5 % iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza sanacijskog subjekta te iz tog isključenja ne proizlaze rizici povezani s načelom prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj.
- (28) Pravila za utvrđivanje MREL-a uglavnom su usmjerena na određivanje primjerene razine MREL-a, pri čemu se pretpostavlja da je bail-in instrument preferirana strategija sanacije. Međutim, Direktivom 2014/59/EU omogućuje se sanacijskim tijelima da primijene druge instrumente sanacije, prije svega one kojima se poslovanje institucije u sanaciji prenosi na privatnog kupca ili prijelaznu instituciju. Stoga bi trebalo odrediti da, ako se planom sanacije predviđa primjena instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije, **neovisno ili u kombinaciji s drugim instrumentima sanacije**, sanacijska tijela bi trebala utvrditi razinu MREL-a za dotični sanacijski subjekt na temelju posebnosti tih instrumenata sanacije i drukčijih potreba za pokrivanjem gubitaka i dokapitalizacijom u okviru tih instrumenata.

¹⁹ Uredba (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvješćivanje i objavu, i Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 150, 7.6.2019., str. 1.).

²⁰ Uredba (EU) 2019/877 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava (SL L 150, 7.6.2019., str. 226.).

²¹ Direktiva (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te Direktive 98/26/EZ (SL L 150, 7.6.2019., str. 296.).

- (29) Razina MREL-a za sanacijske subjekte je zbroj iznosa gubitaka očekivanih u sanaciji i iznosa dokapitalizacije kojim se sanacijskom subjektu omogućuje da i dalje ispunjava uvjete odobrenja za rad i obavlja svoje aktivnosti tijekom odgovarajućeg razdoblja. Određene preferirane sanacijske strategije, posebno instrument prodaje poslovanja, podrazumijevaju prijenos imovine, prava i obveza na primatelja ■. U tim slučajevima ciljevi koji se nastoje ostvariti komponentom dokapitalizacije možda se neće primjenjivati u jednakoj mjeri jer se sanacijsko tijelo neće morati pobrinuti za to da sanacijski subjekt ponovno ispunjava kapitalne zahtjeve nakon mjere sanacije. Ipak, očekuje se da će u takvim slučajevima gubici premašiti kapitalne zahtjeve sanacijskog subjekta. Stoga je primjereno propisati da razina MREL-a tih sanacijskih subjekata i dalje obuhvaća iznos dokapitalizacije prilagođen na način razmjernan sanacijskoj strategiji.
- (30) Ako se sanacijskom strategijom predviđaju i drugi instrumenti sanacije osim **isključivo** bail-ina, potrebe dotičnog subjekta za dokapitalizacijom općenito će biti manje nakon sanacije nego u slučaju bail-ina otvorene banke. Taj bi aspekt u takvom slučaju trebalo uzeti u obzir kad se u okviru kalibracije MREL-a procjenjuje potreba za dokapitalizacijom. Stoga bi sanacijska tijela pri prilagodbi razine MREL-a za sanacijske subjekte čijim se planom sanacije predviđa instrument prodaje poslovanja ili instrument prijelazne institucije ■, **neovisno ili u kombinaciji s drugim instrumentima sanacije**, trebala uzeti u obzir svojstva tih instrumenata, uključujući očekivani opseg prijenosa na privatnog kupca ili prijelaznu instituciju, vrste instrumenata koji se prenose, očekivanu vrijednost i utrživost tih instrumenata, te značajke preferirane sanacijske strategije, uključujući komplementarno korištenje instrumenta odvajanja imovine. Budući da sanacijsko tijelo o eventualnom korištenju sredstva iz sustava osiguranja depozita za sanaciju mora odlučiti na pojedinačnoj osnovi, pa se takva odluka ne može sa sigurnošću pretpostaviti ex ante, pri kalibraciji razine MREL-a sanacijska tijela ne bi trebala uzimati u obzir potencijalni doprinos sustava osiguranja depozita u sanaciji.

-
- (32) Između okvira za sanaciju i okvira za sprečavanje zlouporabe tržišta postoje interakcije. Naime, iako se mjere koje se poduzimaju u okviru priprema za sanaciju mogu kvalificirati kao povlaštene informacije u skladu s Uredbom (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća²², preuranjenom objavom tih mjera riskira se ugrožavanje postupka sanacije. Institucije u sanaciji taj problem mogu riješiti podnošenjem zahtjeva za odgodu objave povlaštenih informacija u skladu s člankom 17. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 596/2014. Međutim, u trenutku pripreme za sanaciju možda neće uvijek biti pravih poticaja da institucija u sanaciji preuzme inicijativu i podnese taj zahtjev. Kako bi se izbjegle takve situacije, sanacijska tijela trebala bi imati ovlast da izravno zatraže odgodu objave povlaštenih informacija u skladu s člankom 17. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 596/2014) u ime institucije u sanaciji.

²² Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.)

- (33) Kako bi se olakšali planiranje sanacije, procjena mogućnosti sanacije i izvršenje ovlasti rješavanja ili uklanjanja prepreka mogućnosti sanacije te potaknula razmjena informacija, sanacijsko tijelo institucije sa značajnim podružnicama u drugim državama članicama trebalo bi osnovati sanacijski kolegij i njime predsjedati.
- (34) Nakon početnog razdoblja povećanja sredstava za aranžmane financiranja sanacije iz članka 102. stavka 1. Direktive 2014/59/EU, dostupna financijska sredstva mogla bi se smanjiti na razinu nižu od ciljane razine, pogotovo zbog povećanja broja osiguranih depozita. Stoga je vjerojatno da će se u tim okolnostima pozvati na izvršenje mali iznos *ex ante* doprinosa. Zato je moguće da nakon nekolikog godina iznos tih *ex ante* doprinosa više neće biti razmjeran trošku prikupljanja tih doprinosa. Zbog toga bi sanacijska tijela trebala moći odgoditi prikupljanje *ex ante* doprinosa na **najviše tri godine** dok iznos koji se treba prikupiti ne postane razmjeran trošku postupka prikupljanja, pod uvjetom da takva odgoda ne utječe bitno na kapacitet sanacijskih tijela za korištenje aranžmana financiranja sanacije.
- (35) Neopozive obveze plaćanja su vrsta dostupnih financijskih sredstava aranžmana financiranja sanacije. Stoga je potrebno odrediti okolnosti u kojima se može pozvati na izvršenje tih obveza plaćanja, kao i postupak koji se primjenjuje kad obveze prestanu jer institucija ili subjekt više nema obvezu uplaćivati doprinose u aranžman financiranja sanacije. Osim toga, radi veće transparentnosti i sigurnosti udio neopozivih obveza plaćanja u ukupnom iznosu *ex ante* doprinosa koje se prikupljaju sanacijska tijela trebala bi odrediti na godišnjoj osnovi i u skladu s primjenjivim ograničenjima.
- (36) Najveći godišnji iznos izvanrednih *ex post* doprinosa aranžmanima financiranja sanacije na čije se izvršenje može pozvati ne smije premašivati trostruki iznos *ex ante* doprinosa. Nakon početnog razdoblja povećanja sredstava iz članka 102. stavka 1. Direktive 2014/59/EU ti *ex ante* doprinosi ovisit će, u okolnostima koje ne uključuju korištenje aranžmana financiranja sanacije, samo o promjenama razine osiguranih depozita, pa će vjerojatno biti maleni. Zato bi temeljenje najvećeg iznosa izvanrednih *ex post* doprinosa na *ex ante* doprinosima moglo iznimno ograničiti mogućnost prikupljanja *ex post* doprinosa aranžmanima financiranja sanacije i tako smanjiti njihovu mogućnost djelovanja. Da bi se to izbjeglo, trebalo bi propisati drukčije ograničenje i odrediti da najveći iznos izvanrednih *ex post* doprinosa na čije se izvršenje poziva ne smije premašivati iznos tripot veći od osmine ciljane razine predmetnog aranžmana financiranja sanacije.

(37) Direktivom 2014/59/EU djelomično je usklađen red prvenstva depozita u nacionalnim propisima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti. Tim pravilima predviđao se **trorazinski red prvenstva depozita**, pri čemu su osigurani depoziti imali najviši red prvenstva, nakon čega su slijedili prihvatljivi depoziti fizičkih osoba te mikropoduzeća i malih i srednjih poduzeća iznad razine pokrića. Preostali depoziti, odnosno depoziti velikih trgovačkih društava koji premašuju razinu pokrića i depoziti koji nisu prihvatljivi za isplatu iz sustava osiguranja depozita, morali su imati niži red prvenstva, ali njihov položaj inače nije bio usklađen. Naposljetku, potraživanja sustavâ osiguranja depozita imala su isti, viši red prvenstva kao i osigurani depoziti. Usprkos tomu, to rješenje nije se pokazalo optimalnim za zaštitu deponenata. Djelomično usklađivanje stvorilo je razlike u tretmanu preostalih deponenata među državama članica, osobito zato što je sve više država članica preostalim depozitima odlučilo odobriti pravnu prednost. Zbog tih razlika nastale su poteškoće pri utvrđivanju hipotetskog scenarija insolventnosti za prekogranične grupe u vrednovanjima za potrebe sanacije. Nadalje, **rangiranje potraživanja deponenata prema redu prvenstva u tri razine** moglo je dovesti do poteškoća u pogledu usklađenosti s načelom prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj, osobito kad su depoziti čiji red prvenstva nije usklađen Direktivom 2014/59/EU imali isti red prvenstva kao nadređena potraživanja. Naposljetku, visok red prvenstva dodijeljen potraživanjima sustavâ osiguranja depozita nije omogućivao da se dostupna financijska sredstva tih sustava u intervencijama upotrijebe na učinkovitiji i djelotvorniji način nego što je isplata osiguranih depozita u slučaju insolventnosti, odnosno u okviru sanacije, alternativnih mjera u slučaju insolventnosti ili preventivnih mjera. Zaštita osiguranih depozita ne temelji se na rangiranju potraživanja sustava osiguranja depozita prema redu prvenstva, nego se osigurava obveznim isključenjem iz bail-ina u sanaciji i promptnom isplatom iz sustava osiguranja depozita u slučaju nedostupnosti depozita. Stoga bi red prvenstva depozita u sadašnjoj hijerarhiji potraživanja trebalo izmijeniti.

(37.a) *Izmjenom reda prvenstva vjerovnika povećava se ne samo dostupnost sustava osiguranja depozita i jedinstvenog sanacijskog fonda nego se otvara i put financijski učinkovitijim rješenjima u sanaciji financijskih institucija. Time bi se trebali smanjiti troškovi za porezne obveznike i promicati učinkovita upotreba različitih alata koji postoje u financijskom ekosustavu Unije.*

(38) Red prvenstva **depozita** trebalo bi potpuno uskladiti uvođenjem **dvorazinskog pristupa**, u okviru kojeg **depoziti fizičkih osoba i mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća** imaju viši red prvenstva od **prihvatljivih depozita velikih poduzeća te središnjih i regionalnih vlasti**. **Taj višerazinski pristup osmišljen je kako bi se osigurala bolja zaštita za širok raspon deponenata, odražavajući jedinstvene značajke njihovih depozita, i istodobno otvorila mogućnost sanacije subjektima koji nisu obuhvaćeni postojećim okvirom.** Korištenje sustava osiguranja depozita u sanaciji te u slučaju insolventnosti i primjene preventivnih mjera uvijek bi trebalo ovisiti o ispunjavanju odgovarajućih uvjeta, osobito testa najmanjeg troška.

█

(41) Promjene reda prvenstva depozita **ne bi nepovoljno utjecale na zaštitu koju uživaju osigurani depoziti u slučaju propasti jer bi ta zaštita i dalje bila zajamčena obveznim isključenjem osiguranih depozita iz pokrivanja gubitaka u slučaju sanacije i, u konačnici, isplatom iz sustava osiguranja depozita u slučaju nedostupnosti depozita.**

- (42) Aranžmani financiranja sanacije mogu poslužiti kao potpora primjeni instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije, u okviru kojih se imovina, prava i obveze institucije u sanaciji prenose na primatelja. U tom slučaju aranžman financiranja sanacije može imati pravo na potraživanje od preostale institucije ili subjekta u njegovoj kasnijoj likvidaciji u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Do toga može doći ako se aranžman financiranja sanacije koristi za gubitke koje bi inače snosili vjerovnici, među ostalim u obliku jamstava za imovinu i obveze, ili za pokrivanje razlike između prenesene imovine i obveza. Da bi dioničari i vjerovnici koji su ostali u preostaloj instituciji ili subjektu doista pokrili gubitke institucije u sanaciji i da bi se povećala mogućnost isplate sigurnosnoj mreži za sanaciju u slučaju insolventnosti, ta potraživanja aranžmana financiranja sanacije od preostale institucije ili subjekta i potraživanja zbog opravdanih, valjano nastalih izdataka trebali bi u insolventijskoj hijerarhiji imati viši red prvenstva od potraživanja depozita i sustava osiguranja depozita. Budući da se odštetom koja se dioničarima i vjerovnicima isplaćuje iz aranžmana financiranja sanacije zbog kršenja načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj nastoje nadoknaditi rezultati mjera sanacije, ta odšteta ne bi trebala dovesti do potraživanja tih aranžmana.
- (43) Kako bi se omogućila dovoljna fleksibilnost i olakšale intervencije sustava osiguranja depozita za potporu korištenju instrumenata sanacije, ■ ako se prema potrebi sprečava da gubitke snose deponenti, trebalo bi odrediti određene aspekte korištenja sustava osiguranja depozita u sanaciji. Ponajprije je potrebno odrediti da se u određenim slučajevima i pod jasnim uvjetima sustav osiguranja depozita može koristiti za potporu transakcijama prijenosa koje obuhvaćaju depozite, uključujući prihvatljive depozite iznad razine pokrića koju omogućuje sustav osiguranja depozita, kao i depozite isključene iz isplate iz sustava osiguranja depozita. Doprinos sustava osiguranja depozita trebao bi biti usmjeren na pokrivanje manjka vrijednosti imovine koja se prenosi na kupca ili prijelaznu instituciju u odnosu na vrijednost prenesenih depozita. Ako kupac zahtijeva doprinos kako bi se u sklopu transakcije osigurala njegova neutralnost kapitala i očuvala usklađenost s njegovim kapitalnim zahtjevima, doprinos sustava osiguranja depozita trebao bi biti dopušten i u tu svrhu. Potpora sustava osiguranja depozita mjerama sanacije trebala bi biti u novcu ili drugom obliku kao što su jamstva ili sporazumi o podjeli gubitaka kojima se utjecaj potpore na dostupna financijska sredstva iz sustava osiguranja depozita može smanjiti i pritom omogućiti da se doprinosom sustava osiguranja depozita ispuni njegova svrha.

- (44) Na doprinos sustava osiguranja depozita u sanaciji trebala bi se primjenjivati određena ograničenja. Prvo, važno je da svaki gubitak koji sustav osiguranja depozita pretrpi zbog intervencije u sanaciji ne premaši gubitak koji bi pretrpio u slučaju insolventnosti kad bi se iz njega izvršila isplata osiguranim deponentima te bi na sustav osiguranja depozita prešla njihova potraživanja prema imovini institucije. Taj bi se iznos trebao utvrditi na temelju testa najmanjeg troška u skladu s kriterijima i metodologijom utvrđenima u Direktivi 2014/49/EU, ***uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike, uključujući vremensku vrijednost novca te kašnjenja u povratu sredstava u okviru postupka u slučaju insolventnosti***. Ti se kriteriji i metodologija trebaju upotrijebiti i pri utvrđivanju načina na koji bi se postupalo u odnosu na sustav osiguranja depozita da je za instituciju pokrenut redovni postupak u slučaju insolventnosti u okviru provedbe ex post vrednovanja u svrhu procjene usklađenosti s načelom prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj i utvrđivanja potrebe za odštetom sustava osiguranja depozita. Drugo, iznos doprinosa sustava osiguranja depozita usmjeren na pokrivanje razlike između imovine i obveza koji se prenose na kupca ili prijelaznu instituciju ne bi trebao premašiti razliku između prenesene imovine te prenesenih depozita i obveza koje u insolventnoj hijerarhiji imaju red prvenstva isti kao ti depoziti ili viši od njih. Na taj bi se način omogućilo da se doprinos sustava osiguranja depozita koristi samo za izbjegavanje nametanja gubitaka deponentima prema potrebi, a ne za zaštitu vjerovnika koji imaju niži red prvenstva od depozita. Međutim, zbroj doprinosa sustava osiguranja depozita za pokrivanje razlike između imovine i obveza te doprinosa sustava osiguranja depozita regulatornom kapitalu subjekta primatelja ne bi trebao premašiti trošak isplate osiguranim deponentima izračunan testom najmanjeg troška.
- (45) Valja napomenuti da je doprinos sustava osiguranja depozita prijenosu drugih obveza osim osiguranih depozita u okviru sanacije moguć samo ako sanacijsko tijelo zaključi da se drugi depoziti osim osiguranih depozita ne mogu obuhvatiti bail-inom niti se mogu ostaviti u preostaloj instituciji u sanaciji koja će se likvidirati. Sanacijskom tijelu osobito bi se trebalo omogućiti da izbjegne raspodjelu gubitaka na te depozite ako je isključenje nužno i razmjerno kako bi se očuvao kontinuitet ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja ili, prema potrebi, kako bi se izbjeglo opće širenje štetnih učinaka i financijske nestabilnosti koje bi moglo uzrokovati ozbiljne poremećaje u gospodarstvu Unije ili države članice. Isti razlozi trebali bi se primjenjivati na uključivanje obveza prihvatljivih za bail-in koje imaju niži red prvenstva od depozita u prijenos na kupca ili prijelaznu instituciju. U tom slučaju prijenos tih obveza prihvatljivih za bail-in ne bi trebalo podupirati doprinosom sustava osiguranja depozita. Ako je potrebna ikakva financijska potpora za prijenos tih obveza prihvatljivih za bail-in, tu potporu trebao bi osigurati aranžman financiranja sanacije.

- (46) S obzirom na mogućnost korištenja sustava osiguranja depozita u sanaciji potrebno je dodatno utvrditi način na koji se doprinos sustava osiguranja depozita može uključiti u izračun zahtjeva za pristup aranžmanima financiranja sanacije. Ako doprinos dioničara i vjerovnika institucije u sanaciji u obliku smanjenja, otpisa ili konverzije njihovih obveza, kad se zbroji s doprinosom sustava osiguranja depozita, iznosi najmanje 8 % ukupnih obveza institucije, uključujući regulatorni kapital, institucija bi trebala biti u mogućnosti pristupiti aranžmanu financiranja sanacije radi primanja dodatnog financiranja prema potrebi kako bi se osigurala učinkovita sanacija u skladu s ciljevima sanacije. Ako su ti uvjeti ispunjeni, doprinos sustava osiguranja depozita trebao bi biti ograničen na iznos koji je potreban kako bi se omogućio pristup aranžmanu financiranja sanacije, ***osim ako iznos koji je izdvojen iz aranžmana financiranja sanacije premašuje ograničenje od 5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, u kojem bi slučaju sustav osiguranja depozita trebao razmjerno doprinijeti prekomjernom iznosu.*** Kako bi se sanacija i dalje prvenstveno financirala internim sredstvima institucije, a narušavanje tržišnog natjecanja smanjilo, mogućnost korištenja doprinosa sustava osiguranja depozita za omogućavanje pristupa aranžmanima financiranja sanacije trebala bi biti dostupna samo institucijama čijim se planom sanacije ili planom sanacije grupe ne predviđa njihova uredna likvidacija u slučaju propasti s obzirom na to da je MREL tih institucija utvrđen na razini koja uključuje i pokrivanje gubitaka i iznose dokapitalizacije. ***Mogućnost upotrebe doprinosa sustava osiguranja depozita kako bi se osigurao pristup aranžmanima financiranja sanacije trebala bi biti dostupna samo institucijama koje su sukladne barem s minimalnim zahtjevima MREL-a.***
- (47) S obzirom na ulogu EBA-e u daljnjoj konvergenciji prakse nadležnih tijela, EBA bi trebala pratiti i izvješćivati o izradi i provedbi procjena mogućnosti sanacije institucija i grupa te mjerama i pripremama sanacijskih tijela usmjerenima na učinkovitu provedbu instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti. U tim bi izvješćima EBA trebala procijeniti i razinu transparentnosti mjera koje sanacijska tijela poduzimaju prema relevantnim vanjskim dionicima te opseg njihova doprinosa pripravnosti za sanaciju i mogućnosti sanacije institucija. EBA bi nadalje trebala izvješćivati o mjerama koje su države članice donijele za zaštitu malih ulagatelja u pogledu dužničkih instrumenata koji su prihvatljivi za MREL na temelju Direktive 2014/59/EU tako što će uspoređivati i procjenjivati svaki mogući učinak tih mjera na prekogranične operacije. Područje primjene postojećih regulatornih tehničkih standarda za procjenu dodatnih kapitalnih zahtjeva i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj sanacijskih subjekata trebalo bi proširiti na subjekte koji nisu utvrđeni kao sanacijski subjekti, pri čemu ti zahtjevi nisu utvrđeni na istoj osnovi kao MREL. U godišnjem izvješću o MREL-u EBA bi trebala procijeniti koliko su uspješno sanacijska tijela u svoje politike prenijela nova pravila kalibracije MREL-a za strategije prijenosa. U kontekstu zadaća kojima doprinosi osiguravanju dosljednog i koordiniranog sustava za upravljanje u kriznim situacijama i rješavanje krize EBA bi trebala koordinirati i nadgledati simulacije kriza. Te simulacije trebale bi obuhvatiti koordinaciju i suradnju nadležnih tijela, sanacijskih tijela i sustava osiguranja depozita tijekom pogoršanja financijske situacije institucija i subjekata, testiranje primjene instrumenata u planiranju oporavka i sanacije, ranoj intervenciji i sanaciji na cjelovit način. Pritom bi trebalo uzeti u obzir osobito prekograničnu dimenziju interakcije relevantnih tijela te primjenu dostupnih instrumenata i ovlasti. Simulacije kriza trebale bi prema potrebi obuhvatiti i donošenje i provedbu planova sanacije unutar bankovne unije na temelju Uredbe (EU) br. 806/2014.

- (48) Visokokvalitetna procjena učinka neophodna je za izradu pouzdanih zakonodavnih prijedloga koji se temelje na dokazima, a činjenice i dokazi ključni su za donošenje informiranih odluka u zakonodavnom postupku. Stoga sanacijska tijela, nadležna tijela, Jedinstveni sanacijski odbor, ESB i drugi članovi Europskog sustava središnjih banaka te EBA trebali bi Komisiji na njezin zahtjev dostaviti sve informacije koje su joj potrebne za zadaće povezane s razvojem politika, među ostalim za pripremu procjena učinka te pripremu zakonodavnih prijedloga i pregovore o njima.
- (49) Direktivu 2014/59/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (50) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, prvenstveno poboljšanje djelotvornosti i učinkovitosti okvira za oporavak i sanaciju institucija i subjekata, ne mogu dostatno ostvariti države članice uslijed rizika koji bi zbog drukčijih nacionalnih pristupa mogli ugroziti cjelovitost jedinstvenog tržišta nego se izmjenom pravila već utvrđenih na razini Unije oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU mijenja se kako slijedi:

- (1) članak 2. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

- (a) umeće se sljedeća točka 29.a:

„29.a „alternativna mjera privatnog sektora” znači svaka potpora koja nije izvanredna javna financijska potpora;”;

- (b) točka 35. zamjenjuje se sljedećim:

„35. „ključne funkcije” znači aktivnosti, usluge ili poslovanje čija bi obustava u jednoj ili više država članica vjerojatno dovela do prekida usluga bitnih za realno gospodarstvo ili do poremećaja financijske stabilnosti na nacionalnoj *razini* ili, **prema potrebi**, regionalnoj razini zbog veličine, tržišnog udjela, vanjske i unutarnje međusobne povezanosti, složenosti ili prekograničnih aktivnosti institucije ili grupe osobito zbog zamjenjivost tih aktivnosti, usluga ili poslovanja. ***Za potrebe ove točke regionalna razina ocjenjuje se s obzirom na teritorijalnu jedinicu koja odgovara razini 1 prostornih jedinica nomenklature prostornih jedinica za statistiku (razina NUTS 1) u smislu Uredbe (EZ) br. 1059/2003 Europskog parlamenta i Vijeća* ili razini NUTS 2***

* ***Uredba (EZ) br. 1059/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o uspostavi zajedničke klasifikacije prostornih jedinica za statistiku (NUTS) (SL L 154, 21.6.2003., str. 1.).***

ako znatan poremećaj u pružanju usluga na razini NUTS 2 podrazumijeva značajan rizik od sistemske krize na nacionalnoj razini”;

(c) točka 71. zamjenjuje se sljedećim:

„71. „obveze prihvatljive za bail-in” znači obveze, uključujući one zbog kojih se formiraju računovodstvena rezerviranja, i instrumenti kapitala koji nisu instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala ni dopunskog kapitala institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) te koji nisu isključeni iz područja primjene bail-in instrumenta u skladu s člankom 44. stavkom 2.”;

(d) umeću se sljedeće točke 83.d i 83.e:

„83.d „GSV institucija izvan EU-a” znači GSV institucija izvan EU-a kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 134. Uredbe (EU) br. 575/2013.”;

(83.e) „GSV subjekt” znači GSV subjekt kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 136. Uredbe (EU) br. 575/2013.”;

(e) umeće se sljedeća točka 93.a:

„93.a „depozit” znači, za potrebe članaka 108. i 109., depozit kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 3. Direktive 2014/49/EU.”;

(2) u članku 5. stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije ažuriraju svoje planove oporavka najmanje jednom godišnje ili nakon promjene pravne ili organizacijske strukture institucije, poslovne ili financijske situacije, koja bi mogla bitno utjecati na plan oporavka ili stvoriti potrebu za njegovom bitnom promjenom. Nadležna tijela mogu zahtijevati da institucije češće ažuriraju svoje planove oporavka.

Ako tijekom 12 mjeseci nakon zadnjeg godišnjeg ažuriranja plana oporavka ne dođe do promjena iz prvog podstavka, nadležna tijela mogu iznimno odobriti izuzeće od obveze ažuriranja plana oporavka do sljedećeg razdoblja od 12 mjeseci. ***Takvo se izuzeće ne odobrava za više od dva uzastopna dvanaestomjesečna razdoblja.***

3. U planovima oporavka ne pretpostavlja se dostupnost ili primitak sljedećeg:

- (a) izvanredne javne financijske potpore;
- (b) hitne likvidnosne pomoći središnje banke;
- (c) likvidnosne pomoći središnje banke predviđene pod uvjetima nestandardne kolateralizacije, razdoblja dospijeca ili kamatnih stopa.

4. Planovi oporavka uključuju, ovisno o slučaju, analizu toga kako i kada se institucija može, pod uvjetima navedenima u planu, prijaviti za primjenu instrumenata središnje banke koji nisu isključeni iz područja primjene plana oporavka u skladu sa stavkom 3. i u njima se navodi imovina koja bi se mogla smatrati kolateralom.”;

(3) u članku 6. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Ako nadležno tijelo utvrdi da u planu postoje bitni nedostaci ili bitne prepreke njegovoj provedbi, dužno je o tome obavijestiti instituciju ili matično društvo grupe i zatražiti da institucija u roku od tri mjeseca, s mogućnošću produljenja roka za mjesec dana uz odobrenje tijela, dostavi izmijenjeni plan u kojem se navodi kako će se ti nedostaci ili prepreke ukloniti.”;

(4) u članku 8. stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„EBA može na zahtjev nadležnog tijela pomoći nadležnim tijelima da donesu zajedničku odluku u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

(5) **■ članak 10. mijenja se kako slijedi:**

(a) stavak 7. mijenja se kako slijedi:

i. umeće se sljedeća točka:

„(aa) prema potrebi, detaljan opis razloga na temelju kojih se utvrđuje da se institucija treba smatrati subjektom planiranim za likvidaciju, uključujući objašnjenje načina na koji je sanacijsko tijelo zaključilo da institucija nema ključne funkcije;”;

ii. umeće se sljedeća točka:

„(ja) opis načina na koji bi se različitim strategijama sanacije na najbolji način ostvarili ciljevi sanacije iz članka 31.;”;

iii. umeće se sljedeća točka:

„(pa) detaljan i kvantificiran popis osiguranih depozita i prihvatljivih depozita fizičkih osoba i mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća;”;

(b) umeće se sljedeći stavak 8.a:

„8.a Sanacijska tijela ne donose planove sanacije ako je *postupak u slučaju nesolventnosti pokrenut za subjekt* u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom na temelju članka 32.b ili ako se primjenjuje članak 37. stavak 6.”;

(c) u stavku 9. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„EBA Komisiji podnosi revidirani nacrt regulatornih tehničkih standarda do [12 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].”;

(6) članak 12. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. **dodaju** se sljedeći treći i četvrti podstavak:

„Pri utvrđivanju mjera koje treba poduzeti u pogledu društava kćeri iz prvog podstavka točke (b) koja nisu sanacijski subjekti sanacijska tijela mogu primijeniti pojednostavnjeni pristup ako to ne utječe negativno na mogućnost sanacije grupe s obzirom na veličinu društva kćeri, njezin profil rizičnosti, nepostojanje ključnih funkcija i sanacijsku strategiju grupe.

Planom sanacije grupe utvrđuje se smatraju li se subjekti unutar sanacijske grupe, osim sanacijskog subjekta, subjektima planiranima za likvidaciju. Ne dovodeći u pitanje druge čimbenike koje sanacijsko tijelo može smatrati relevantnima, subjekti koji pružaju ključne funkcije ne smatraju se subjektima planiranima za likvidaciju.”;

- (aa) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Plan sanacije grupe sastavlja se na temelju zahtjeva iz članka 10. i informacija osiguranih u skladu s člankom 11.”

- (ab) u stavku 3. umeće se sljedeća točka:

„(-aa) sadržava detaljan opis razloga na temelju kojih se utvrđuje da se subjekt grupe iz stavka 1. točaka (a) i (d) treba smatrati subjektom planiranim za likvidaciju, uključujući objašnjenje načina na koji je sanacijsko tijelo zaključilo da instituciji nedostaju ključne funkcije i načina na koji je uzet u obzir omjer njezina ukupnog iznosa izloženosti riziku i prihoda od poslovanja u ukupnom iznosu izloženosti grupi i prihoda od poslovanja, kao i omjer financijske poluge subjekta grupe u kontekstu grupe;”;

- (b) umeće se sljedeći stavak 5.a:

„5.a Sanacijska tijela ne donose planove sanacije ako je postupak u slučaju nesolventnosti pokrenut za subjekt ■ u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom na temelju članka 32.b ili ako se primjenjuje članak 37. stavak 6.”;

- (7) u članku 13. stavku 4. četvrti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„EBA može na zahtjev sanacijskog tijela pomoći sanacijskim tijelima da donesu zajedničku odluku u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

- (8) u članku 15. dodaje se sljedeći stavak 5.:

„5. EBA prati kako sanacijska tijela sastavljaju unutarnje politike i provode procjene mogućnosti sanacije institucija ili grupa propisanih ovim člankom i člankom 16. EBA izvješćuje Komisiju o postojećim praksama provedbe procjena mogućnosti sanacije i mogućim razlikama među državama članicama do ... [Ured za publikacije: unijeti datum = dvije godine nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] i, prema potrebi, prati provedbu svih preporuka iz tog izvješća.

Izvješće iz prvog podstavka sadržava barem sljedeće:

- (a) procjenu metodologija koje su sanacijska tijela razvila za provedbu procjena mogućnosti sanacije, što uključuje utvrđivanje područja u kojima postoje moguća odstupanja među državama članicama;
- (b) procjenu kapaciteta za testiranje koji je sanacijskim tijelima potreban za učinkovitu provedbu sanacijske strategije;
- (c) razinu transparentnosti, prema relevantnim dionicima, metodologija koje su sanacijska tijela razvila za provedbu procjena mogućnosti sanacije i njihovih ishoda.”;

(9) u članku 16.a dodaje se sljedeći stavak 7.:

„7. Ako subjekt ne podliježe zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj na istoj osnovi na kojoj je dužan ispuniti zahtjeve iz članaka 45.c i 45.d, sanacijska tijela primjenjuju stavke od 1. do 6. ovog članka na temelju procjene zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj izračunanog u skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2021/1118*. Primjenjuje se članak 128. četvrti stavak Direktive 2013/36/EU.

Sanacijsko tijelo uključuje procijenjeni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz prvog podstavka u odluku kojom se utvrđuju zahtjevi iz članaka 45.c i 45.d ove Direktive. Subjekt javno objavljuje procijenjeni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj zajedno s informacijama iz članka 45.i stavka 3.

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/1118 od 26. ožujka 2021. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje metodologija koju sanacijska tijela upotrebljavaju za procjenu zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj za subjekte u sanaciji na konsolidiranoj razini sanacijske grupe ako sanacijska grupa ne podliježe tim zahtjevima na temelju te direktive (SL L 241, 8.7.2021., str. 1.);”

(10) **■ članak 17. mijenja se kako slijedi:**

(a) u stavku 4. dodaje se sljedeći treći podstavak:

„Ako se mjerama koje je predložio dotični subjekt učinkovito reduciraju ili uklone prepreke mogućnosti sanacije, sanacijsko tijelo donosi odluku nakon savjetovanja s nadležnim tijelom. U toj se odluci navodi da se predloženim mjerama učinkovito reduciraju ili uklanjaju prepreke mogućnosti sanacije i subjektu se nalaže da provede predložene mjere.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„8.a Sanacijsko tijelo na kraju svakog ciklusa planiranja sanacije objavljuje anonimizirani popis u kojem se u zbirnom obliku predstavljaju sve utvrđene bitne prepreke za mogućnost sanacije i relevantne mjere za njihovo rješavanje. Primjenjuju se odredbe o povjerljivosti iz članka 84. ove Direktive.”;

(11) članak 18. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Sanacijsko tijelo za grupu o svakoj mjeri koju predloži matično društvo u Uniji obavješćuje konsolidirajuće nadzorno tijelo, EBA-u, sanacijska tijela za društva kćeri i sanacijska tijela jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu. Sanacijska tijela za grupu i sanacijska tijela za društva kćeri, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice, čine sve što je u njihovoj moći da u sanacijskom kolegiju donesu zajedničku odluku o određivanju značajnih prepreka i, ako je to potrebno, procjeni mjera koje je predložilo matično društvo u Uniji i mjera koje tijela zatraže u svrhu reduciranja ili uklanjanja prepreka, u kojoj se vodi računa o mogućem učinku mjera u svim državama članicama u kojima grupa djeluje.”;

(b) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Ako se ne donese zajednička odluka o poduzimanju mjera iz članka 17. stavka 5. točke (g), (h) ili (k), EBA može na zahtjev sanacijskog tijela u skladu sa stavkom 6., 6.a ili 7. ovog članka pomoći sanacijskim tijelima da postignu dogovor u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

(12) članci 27. i 28. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 27.

Mjere rane intervencije

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela **bez nepotrebne odgode i prema potrebi razmatraju primjenu** mjere rane intervencije ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta:

- (a) institucija ili subjekt ispunjava uvjete iz članka 102. Direktive 2013/36/EU ili članka 38. Direktive (EU) 2019/2034 ili je nadležno tijelo utvrdilo da aranžmani, strategije, postupci i mehanizmi koje provodi institucija ili subjekt te regulatorni kapital i likvidnost te institucije ili subjekta ne osiguravaju dobro upravljanje i pokriće njihovih rizika i ako vrijedi jedno od sljedećeg:
 - i. institucija ili subjekt nisu poduzeli korektivne mjere koje je zatražilo nadležno tijelo, uključujući mjere iz članka 104. Direktive 2013/36/EU ili članka 49. Direktive (EU) 2019/2034;
 - ii. nadležno tijelo smatra da su korektivne mjere koje nisu mjere rane intervencije nedostatne za rješavanje problema ;
- (b) institucija ili subjekt krši ili je vjerojatno da će tijekom 12 mjeseci nakon procjene nadležnog tijela prekršiti zahtjeve iz glave II. Direktive 2014/65/EU, članaka od 3. do 7., članaka od 14. do 17. ili članaka 24., 25. i 26. Uredbe (EU) br. 600/2014 ili iz članka 45.e ili 45.f ove Direktive.

U slučaju znatnog pogoršanja uvjeta ili pojave nepovoljnih okolnosti ili stjecanja novih informacija o subjektu nadležno tijelo može utvrditi da je uvjet iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. ispunjen bez prethodnog poduzimanja drugih korektivnih mjera, uključujući izvršavanje ovlasti iz članka 104. Direktive 2013/36/EU ili članka 39. Direktive (EU) 2019/2034.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) ovog stavka države članice osiguravaju da nadležna tijela na temelju Direktive 2014/65/EU ili Uredbe (EU) br. 600/2014 ili, ako je primjenjivo, sanacijsko tijelo bez odgode obavješćuju nadležno tijelo o povredi ili vjerojatnoj povredi.

1.a Za potrebe stavka 1. mjere rane intervencije obuhvaćaju sljedeće:

- (a) zahtjev da upravljačko tijelo institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) učini nešto od sljedećeg:
 - i. provede jedan ili više aranžmana ili mjera iz plana oporavka;
 - ii. ažurira plan oporavka u skladu s člankom 5. stavkom 2. ako se okolnosti koje su dovele do rane intervencije razlikuju od pretpostavki utvrđenih u početnom planu oporavka i provede jedan ili više aranžmana ili mjera utvrđenih u ažuriranom planu oporavka u određenom roku;
- (b) zahtjev da upravljačko tijelo institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) sazove skupštinu dioničara institucije ili subjekta odnosno, ako upravljačko tijelo ne ispuni taj zahtjev, da je se izravno sazove te u oba slučaja odrediti dnevni red i zahtijevati da dioničari razmotre donošenje određenih odluka;
- (c) zahtjev da upravljačko tijelo institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) izradi ***akcijski*** plan, u skladu s planom oporavka, ako je primjenjivo, za pregovore o restrukturiranju duga s nekim ili sa svim vjerovnicima;
- (d) zahtjev da se promijeni pravna struktura institucije;
- (e) zahtjev za razrješenje ili zamjenu višeg rukovodstva ili upravljačkog tijela institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), svih ili pojedinih članova, u skladu s člankom 28.;
- (f) imenovanje jednog ili više privremenih upravitelja institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), u skladu s člankom 29.
- (fa) zahtjev da upravljačko tijelo subjekta izradi plan koji subjekt može provesti ako relevantno korporativno tijelo subjekta odluči pokrenuti dobrovoljnu likvidaciju subjekta.***

2. Nadležna tijela odabiru odgovarajuće i **pravodobne** mjere rane intervencije na temelju onoga što je razmjerno ciljevima koji se žele postići, uzimajući u obzir ozbiljnost povrede ili moguće povrede i brzinu pogoršanja financijske situacije institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), među ostalim relevantnim informacijama.

3. Za svaku od mjera iz stavka 1.a nadležna tijela utvrđuju primjeren rok za njezinu punu provedbu, koji nadležnom tijelu omogućuje da ocijeni njezinu učinkovitost.

Ocjena mjere provodi se odmah nakon isteka roka i dijeli sa sanacijskim tijelom. Ako se na temelju ocjene zaključi da mjere nisu u potpunosti provedene ili nisu djelotvorne, nadležno tijelo nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom provodi procjenu uvjeta iz članka 32. stavka 1. točke (a).

4. EBA do ... [Ured za publikacije: unijeti datum = 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] izdaje **nacrt regulatornih tehničkih standarda** radi promicanja dosljedne primjene okidača **za primjenu mjera** iz stavka 1. ovog članka.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 28.

Zamjena višeg rukovodstva ili upravljačkog tijela

Za potrebe članka 27. stavka 1.a točke (e) države članice osiguravaju da se novo više rukovodstvo ili upravljačko tijelo ili pojedinačni članovi tih tijela imenuju u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom uz odobrenje ili suglasnost nadležnog tijela.”;

(13) članak 29. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Za potrebe članka 27. stavka 1.a točke (f) države članice osiguravaju da nadležna tijela mogu, primjereno okolnostima, imenovati privremenog upravitelja koji će:

- (a) privremeno zamijeniti upravljačko tijelo institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);
- (b) ili privremeno raditi s upravljačkim tijelom institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).

Nadležno tijelo iznosi svoju odluku na temelju točke (a) ili (b) u trenutku imenovanja privremenog upravitelja.

Za potrebe prvog podstavka točke (b) nadležno tijelo u trenutku imenovanja privremenog upravitelja određuje njegovu ulogu, dužnosti i ovlasti, a upravljačkom tijelu institucije ili subjekta obvezu da se savjetuje s privremenim upraviteljem ili dobije njegovu suglasnost prije donošenja konkretnih odluka ili mjera.

Države članice dužne su propisati da nadležno tijelo objavljuje imenovanje svakog privremenog upravitelja, osim ako privremeni upravitelj nije ovlašten zastupati

instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) **ili donositi odluke u njihovo ime.**

Države članice nadalje osiguravaju da svaki privremeni upravitelj ispunjava zahtjeve iz članka 91. stavaka 1., 2. i 8. Direktive 2013/36/EU. Ocjena nadležnih tijela o tome ispunjava li privremeni upravitelj te zahtjeve sastavni je dio odluke o imenovanju tog privremenog upravitelja.

2. Nadležno tijelo primjereno okolnostima određuje ovlasti privremenog upravitelja u trenutku njegova imenovanja. Te ovlasti mogu uključivati neke ili sve ovlasti upravljačkog tijela institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u skladu sa statutom institucije ili subjekta i nacionalnim pravom, uključujući i ovlast izvršavanja nekih ili svih administrativnih funkcija upravljačkog tijela institucije ili subjekta. Ovlasti privremenog upravitelja koje se odnose na instituciju ili subjekta moraju biti u skladu s važećim pravom trgovačkih društava. **Nadležno tijelo može prilagoditi te ovlasti u slučaju promjene okolnosti.**

3. Nadležno tijelo u trenutku imenovanja određuje ulogu i funkcije privremenog upravitelja. Te uloge i funkcije mogu uključivati:

- (a) utvrđivanje financijskog položaja institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);
- (b) upravljanje poslovanjem ili dijelom poslovanja institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) radi očuvanja ili obnove njihova financijskog položaja;
- (c) poduzimanje mjera radi ponovne uspostave zdravog i stabilnog upravljanja poslovanjem institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).

Nadležno tijelo određuje sva ograničenja uloge i funkcija privremenog upravitelja u trenutku njegova imenovanja.”;

- (b) u stavku 5. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U svakom slučaju, privremeni upravitelj može izvršavati ovlast sazivanja glavne skupštine dioničara institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) te odrediti dnevni red takvog sastanka samo uz prethodnu suglasnost nadležnog tijela.”;

- (c) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Na zahtjev nadležnog tijela privremeni upravitelj sastavlja izvješća o financijskom položaju institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) i radnjama izvršenim tijekom njegova imenovanja u intervalima koje odredi nadležno tijelo, **najmanje jednom nakon isteka prvih šest mjeseci**, i u svakom slučaju na kraju njegova mandata.”;

(ca) *stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:*

„7. Privremeni upravitelj imenuje se na najviše godinu dana. To razdoblje može se iznimno obnoviti jednom ako su uvjeti za imenovanje privremenog upravitelja i dalje ispunjeni. Nadležno tijelo odgovorno je za utvrđivanje jesu li ti uvjeti ispunjeni i za obrazloženje svake takve odluke dioničarima.”;

(14) članak 30. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Usklađivanje mjera rane intervencije za grupe”;

(b) stavci od 1. do 4. zamjenjuju se sljedećim:

‘1. Ako su u odnosu na matično društvo u Uniji ispunjeni uvjeti za uvođenje mjera rane intervencije iz članka 27., konsolidirajuće nadzorno tijelo obavješćuje EBA-u i savjetuje se s drugim nadležnim tijelima unutar kolegija nadzornih tijela prije donošenja odluke o primjeni mjere rane intervencije.

2. Nakon obavijesti i savjetovanja iz stavka 1. konsolidirajuće nadzorno tijelo odlučuje hoće li primijeniti mjere rane intervencije u skladu s člankom 27. u vezi s odgovarajućim matičnim društvom u Uniji, uzimajući u obzir učinak tih mjera na subjekte grupe u drugim državama članicama. Konsolidirajuće nadzorno tijelo obavješćuje o svojoj odluci EBA-u i druga nadležna tijela unutar kolegija nadzornih tijela.

3. Ako su ispunjeni uvjeti za uvođenje mjera rane intervencije u skladu s člankom 27. u vezi s društvom kćeri matičnog društva u Uniji, nadležno tijelo odgovorno za nadzor na pojedinačnoj osnovi koje namjerava poduzeti mjeru u skladu s tim člancima o tome obavješćuje EBA-u i savjetuje se s konsolidirajućim nadzornim tijelom.

Nakon primitka obavijesti konsolidirajuće nadzorno tijelo može procijeniti vjerojatni učinak koji bi izricanje mjera rane intervencije u skladu s člankom 27. instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) imalo na dotičnu grupu ili subjekte grupe u drugim državama članicama. Konsolidirajuće nadzorno tijelo tu procjenu priopćuje nadležnom tijelu u roku od tri dana.

Nakon tog priopćenja i savjetovanja nadležno tijelo odlučuje hoće li primijeniti mjeru rane intervencije. Pri donošenju odluke uzima se u obzir procjena konsolidirajućeg nadzornog tijela. Nadležno tijelo o svojoj odluci obavješćuje EBA-u, konsolidirajuće nadzorno tijelo i ostala nadležna tijela unutar kolegija nadzornih tijela.

4. Ako više od jednog nadležnog tijela namjerava primijeniti mjeru rane intervencije u skladu s člankom 27. na više institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u istoj grupi, konsolidirajuće nadzorno tijelo i druga relevantna nadležna tijela procjenjuju je li prikladnije imenovati istog privremenog upravitelja za sve dotične subjekte ili koordinirati primjenu drugih mjera rane intervencije na više institucija ili subjekata kako bi se olakšala primjena rješenja za obnovu financijskog položaja dotične institucije ili subjekta. Procjena je u obliku zajedničke odluke konsolidirajućeg nadzornog tijela i drugih relevantnih nadležnih tijela. Zajednička odluka donosi se u roku od pet dana nakon datuma obavijesti iz stavka 1. Zajednička odluka obrazlaže se i iznosi u dokumentu koji konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja matičnom društvu u Uniji.

EBA može na zahtjev nadležnog tijela pomagati nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Ako se u roku od pet dana ne donese zajednička odluka konsolidirajuće nadzorno tijelo i nadležna tijela za društva kćeri mogu donijeti pojedinačne odluke o imenovanju privremenog upravitelja institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) za koje su odgovorna i o primjeni drugih mjera rane intervencije.”;

(c) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. EBA može na zahtjev svakog nadležnog tijela pomoći nadležnim tijelima koja namjeravaju primijeniti jednu ili više mjera iz članka 27. stavka 1.a točke (a) ove Direktive u vezi s točkama 4., 10., 11. i 19. odjeljka A Priloga ovoj Direktivi, iz članka 27. stavka 1.a točke (c) ove Direktive ili iz članka 27. stavka 1.a točke (d) ove Direktive u postizanju sporazuma u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

(15) umeće se sljedeći članak 30.a:

„Članak 30.a

Priprema za sanaciju

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela bez odgode obavješćuju sanacijska tijela o sljedećem:

- (a) svim mjerama iz članka 104. stavka 1. Direktive 2013/36/EU koje su institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive obvezni poduzeti, ***a čiji je cilj spriječiti pogoršanje stanja institucije, predmetnog subjekta ili grupe;***
- (b) ako se nadzornom aktivnošću ustanovi da su ispunjeni uvjeti iz članka 27. stavka 1. ove Direktive u vezi s institucijom ili subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive, o procjeni ispunjenosti tih uvjeta, neovisno o mjerama rane intervencije;

- (c) primjeni bilo koje od mjera rane intervencije iz članka 27.

Nadležna tijela u **bliskoj** suradnji sa sanacijskim tijelima pomno prate stanje institucije ili subjekta i provode li mjere iz prvog podstavka točke (a) kojima se nastoje riješiti problemi zbog pogoršanja stanja te institucije ili subjekta i mjere rane intervencije iz prvog podstavka točke (c).

2. Nadležna tijela što prije moguće obavješćuju sanacijska tijela ako smatraju da postoji značajan rizik da bi se institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) mogla naći u jednoj ili više situacija iz članka 32. stavka 4. Ta obavijest sadržava:

- (a) razloge obavješćivanja;
- (b) pregled mjera kojima bi se u razumnom roku spriječila propast institucije ili subjekta, njihov očekivani učinak na instituciju ili subjekt s obzirom na okolnosti iz članka 32. stavka 4. i očekivani rok za provedbu tih mjera.

Nakon primitka obavijesti iz prvog podstavka sanacijska tijela u bliskoj suradnji s nadležnim tijelima procjenjuju koji bi bio razuman rok za procjenu uvjeta iz članka 32. stavka 1. točke (b), uzimajući u obzir brzinu pogoršanja uvjeta institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), ***mogući učinak na financijski sustav, na zaštitu deponenata i na očuvanje sredstava klijenata, rizik da produljeni proces povećava ukupne troškove za potrošače i gospodarstvo***, potrebu za učinkovitom provedbom sanacijske strategije i sva druga relevantna razmatranja. Sanacijska tijela o toj procjeni što prije obavješćuju nadležna tijela.

Nakon obavijesti iz prvog podstavka nadležna tijela i sanacijska tijela u bliskoj suradnji prate stanje institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), provedbu svih relevantnih mjera u očekivanom roku i sve druge relevantne promjene. U tu se svrhu sanacijska i nadležna tijela redovito sastaju, a učestalost tih sastanaka određuju sanacijska tijela ovisno o okolnostima slučaja. Nadležna i sanacijska tijela bez odgode jedna drugima dostavljaju sve relevantne informacije.

3. Nadležna tijela sanacijskim tijelima na njihov zahtjev dostavljaju sve informacije koje su im potrebne za:

- (a) ažuriranje plana sanacije i pripremu za moguću sanaciju institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);
- (b) provedbu vrednovanja iz članka 36.

Ako nadležna tijela ne raspolažu tim informacijama, sanacijska i nadležna tijela zajednički i koordinirano dolaze do tih informacija. U tu svrhu nadležna tijela ovlaštena su zatražiti od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da dostave te informacije, među ostalim u okviru izravnih nadzora, te da ih dostave sanacijskim tijelima.

4. Ovlaсти sanacijskih tijela uključuju ovlast da za potencijalne kupce stave na tržište instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili da to dogovore s potencijalnim kupcima odnosno zatraže da to učini institucija ili subjekt, u sljedeće svrhe:

- (a) radi pripreme te institucije ili subjekta za sanaciju, podložno uvjetima iz članka 39. stavka 2. i odredbama o povjerljivosti iz članka 84.;
- (b) radi pružanja informacija sanacijskim tijelima za procjenu uvjeta iz članka 32. stavka 1. točke (b).

4.a Ako prilikom izvršavanja ovlasti iz stavka 4. sanacijsko tijelo odluči izravno staviti subjekt na tržište za potencijalne kupce, dužno je uzeti u obzir okolnosti slučaja i mogući učinak izvršavanja te ovlasti na ukupni položaj subjekta.

5. Za potrebe stavka 4., sanacijska tijela ovlaštena su od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) zatražiti da uspostavi digitalnu platformu za razmjenu informacija potrebnih za stavljanje te institucije ili subjekta na tržište s potencijalnim kupcima ili savjetnicima i procjeniteljima koje angažira sanacijsko tijelo. ***U takvom se slučaju primjenjuje članak 84. stavak 1. točka (e).***

6. Ispunjenje uvjeta iz članka 27. stavka 1. i prethodno donošenje mjera rane intervencije nisu za sanacijska tijela preduvjeti za pripremu sanacije institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) niti za izvršenje ovlasti iz stavaka 4. i 5. ovog članka.

7. Sanacijska tijela bez odgode obavješćuju nadležna tijela o svim mjerama poduzetima na temelju stavaka 4. i 5.

8. Države članice osiguravaju blisku suradnju nadležnih i sanacijskih tijela:

- (a) kad razmatraju mjere iz stavka 1. prvog podstavka točke (a) ovog članka, čiji je cilj rješavanje problema pogoršanja stanja institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), kao i mjere iz stavka 1. prvog podstavka točke (c) ovog članka;
- (b) kad razmatraju poduzimanje bilo koje od mjera iz stavaka 4. i 5.;
- (c) tijekom provedbe mjera iz točaka (a) i (b) ovog podstavka.

Nadležna i sanacijska tijela osiguravaju dosljednost, koordiniranost i djelotvornost tih mjera i postupaka.”;

(16) u članku 31. stavku 2. točke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) zaštititi javna sredstva tako da se smanji oslanjanje na izvanrednu javnu financijsku potporu, osobito ako se isplaćuju iz proračuna države članice;

(d) zaštititi *osigurane depozite i, u mjeri u kojoj je to moguće, neosigurani dio prihvatljivih depozita fizičkih osoba i mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća* te zaštititi ulagatelje obuhvaćene Direktivom 97/9/EZ.”;

(17) članak 32. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela poduzmu mjeru sanacije institucije ako nakon primitka obavijesti u skladu sa stavkom 2. ili na vlastitu inicijativu u skladu s postupkom iz stavka 2. utvrde da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) institucija propada ili je vjerojatno da će propasti;

(b) **■** nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, nadzornu mjeru, mjere rane intervencije ili otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza iz članka 59. stavka 2., poduzete u vezi s institucijom, spriječile *njezino propadanje ili vjerojatno propadanje* u razumnom roku;

(c) mjera sanacije je u javnom interesu u skladu sa stavkom 5.

2. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo procijeni uvjete iz stavka 1. točke (a) nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom.

Države članice mogu predvidjeti da, uz nadležno tijelo, procjenu uvjeta iz stavka 1. točke (a) može provesti i sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom ako sanacijska tijela prema nacionalnom pravu imaju potrebne alate za takvu procjenu, što osobito uključuje odgovarajući pristup relevantnim informacijama. U tom slučaju države članice osiguravaju da nadležno tijelo sanacijskom tijelu bez odgode dostavi sve relevantne informacije koje ono zatraži za provedbu svoje procjene, prije ili nakon što ga sanacijsko tijelo obavijesti o svojoj namjeri da provede tu procjenu.

Sanacijsko tijelo procjenjuje uvjete iz stavka 1. točke (b) u bliskoj suradnji s nadležnim tijelom, *nakon što se bez odlaganja posavjetuje s imenovanim tijelom SOD-a i, ovisno o slučaju, ISZ-om kojega je institucija članica. Savjetovanje s ISZ-om uključuje razmatranje dostupnosti mjera ISZ-a koje bi mogle spriječiti propadanje institucije u razumnom roku.* Nadležno tijelo bez odgode dostavlja sanacijskom tijelu sve relevantne informacije koje zatraži radi provedbe svoje procjene. Nadležno tijelo može obavijestiti sanacijsko tijelo i da smatra da je uvjet iz stavka 1. točke (b) ispunjen.”;

(b) stavak 4. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku, točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) potrebna je izvanredna javna financijska potpora, osim ako se takva potpora dodjeljuje u jednom od oblika iz članka 32.c;”;

ii. drugi, treći, četvrti i peti podstavak brišu se;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Za potrebe stavka 1. točke (c), smatra se da je mjera sanacije u javnom interesu ako je potrebna za postizanje jednog ili više ciljeva sanacije iz članka 31. i ako im je razmjerna te ako se likvidacijom institucije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ti ciljevi sanacije ne bi učinkovitije postigli.

Smatra se da sanacijska mjera nije u javnom interesu za potrebe stavka 1. točke (c) ovog članka ako je sanacijsko tijelo odlučilo primijeniti pojednostavnjene obveze na instituciju u skladu s člankom 4. Pretpostavka je oboriva i ne primjenjuje se ako sanacijsko tijelo procijeni da bi jedan ili više ciljeva sanacije bili ugroženi u slučaju likvidacije institucije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.

Države članice osiguravaju da pri provedbi procjene iz prvog podstavka sanacijsko tijelo, na temelju informacija koje su mu dostupne u vrijeme te procjene, **ocijeni** i usporedi sve izvanredne javne financijske potpore ■ koje će biti dodijeljene instituciji, i u slučaju sanacije i u slučaju likvidacije u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.”;

5.a EBA doprinosi praćenju i promicanju djelotvorne i dosljedne primjene procjene javnog interesa iz stavka 5.

Do ... [dvije godine od datuma primjene ove Direktive o izmjeni] EBA podnosi izvješće o području primjene i primjeni stavka 5. u cijeloj Uniji. To se izvješće dostavlja Komisiji kako bi se procijenila djelotvornost mjera navedenih u stavku 5. i njihov učinak na jednake uvjete.

Na temelju rezultata izvješća, EBA može izraditi regulatorne tehničke standarde s ciljem usklađivanja praksi i izjednačavanja uvjeta među državama članicama do... [dvije godine od datuma primjene ove Direktive o izmjeni]. ”

(18) članci 32.a i 32.b zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 32.a

Uvjeti za sanaciju u odnosu na središnje tijelo i kreditne institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom

Države članice osiguravaju da sanacijska tijela ■ **poduzimaju** mjeru sanacije u odnosu na središnje tijelo i sve kreditne institucije koje su s njim stalno povezane i dio su iste sanacijske grupe **samo** ako to središnje tijelo i sve kreditne institucije koje su s njim stalno povezane, ili ta sanacijska grupa kojoj pripadaju, kao cjelina ispunjavaju uvjete iz članka 32. stavka 1.

Članak 32.b

Postupak u odnosu na institucije i subjekte koji ne podliježu mjeri sanacije

1. Države članice osiguravaju da, kada sanacijsko tijelo utvrdi da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1. točaka (a) i (b), ali ne i uvjet iz članka 32. stavka 1. točke (c), relevantno nacionalno upravno ili pravosudno tijelo bude ovlašteno bez odgode uredno pokrenuti postupak likvidacije institucije ili subjekta u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.
2. Države članice osiguravaju da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koji su uredno likvidirani u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom izađe s tržišta ili u razumnom roku prekine svoje bankarske aktivnosti.
3. Države članice osiguravaju da je, kada sanacijsko tijelo utvrdi da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1. točaka (a) i (b), ali ne i uvjet iz članka 32. stavka 1. točke (c), potrebno utvrditi da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti na temelju članka 32. stavka 1. točke (a) da bi mu nadležno tijelo oduzelo odobrenje za rad na temelju članka 18. Direktive 2013/36/EU.
4. Države članice osiguravaju da je oduzimanje odobrenja za rad institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) dovoljno da relevantno nacionalno upravno ili pravosudno tijelo može bez odgode uredno pokrenuti postupak likvidacije institucije ili subjekta u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.”;

(19) umeće se sljedeći članak 32.c:

„Članak 32.c

Izvanredna javna financijska potpora

1. Države članice osiguravaju da se izvanredna javna financijska potpora izvan mjere sanacije može iznimno dodijeliti instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ako je izvanredna javna financijska potpora u skladu s uvjetima i zahtjevima utvrđenima u Unijinu okviru za državne potpore i samo u jednom od sljedećih slučajeva:

- (a) ako se, kako bi se izbjegao ili otklonio ozbiljan poremećaj u gospodarstvu države članice ***iznimne ili sustavne naravi*** i očuvala financijska stabilnost, izvanredna javna financijska potpora dodjeljuje u sljedećim oblicima:
- državno jamstvo za likvidnosne linije središnjih banaka u skladu s uvjetima središnjih banaka;
 - državno jamstvo za novoizdane obveze;
 - stjecanje instrumenata regulatornog kapitala, osim instrumenata redovnog osnovnog kapitala, ili drugih instrumenata kapitala ili korištenje imovine umanjene vrijednosti po cijenama, uz trajanje i pod drugim uvjetima kojima se dotičnoj instituciji ili subjektu ne daje neopravdana prednost ako u vrijeme odobrenja javne potpore ne postoje okolnosti iz članka 32. stavka 4. točke (a), (b) ili (c) ovog stavka ni okolnosti iz članka 59. stavka 3.;
- (b) ako je izvanredna javna financijska potpora u obliku ***troškovno učinkovite*** intervencije sustava osiguranja depozita u skladu s uvjetima iz članaka 11.a i 11.b Direktive 2014/49/EU, ako ne postoje okolnosti iz članka 32. stavka 4.;
- (c) ako je izvanredna javna financijska potpora u obliku ***troškovno učinkovite*** intervencije sustava osiguranja depozita u kontekstu likvidacije ***kreditne*** institucije u skladu s člankom 32.b i u skladu s uvjetima iz članka 11. stavka 5. Direktive 2014/49/EU;
- (d) ako je izvanredna javna financijska potpora u obliku državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a koja se dodjeljuje u kontekstu likvidacije institucije ili subjekta u skladu s člankom 32.b ove Direktive, osim potpore koju dodijeli sustav osiguranja depozita u skladu s člankom 11. stavkom 5. Direktive 2014/49/EU.

2. Mjere potpore iz stavka 1. točke (a) moraju ispunjavati sve sljedeće uvjete:

- ograničene su na solventne institucije ili subjekte, koje je potvrdilo nadležno tijelo;
- preventivne su i privremene te se temelje na unaprijed definiranoj ***strategiji za napuštanje mjere potpore*** koju je odobrilo nadležno tijelo, uključujući jasno određen datum otkaza, datum prodaje ili raspored otplate za bilo koju od predviđenih mjera; ***te se informacije objavljuju tek jednu godinu nakon dovršetka strategije za napuštanje mjere potpore ili provedbe plana s korektivnim mjerama ili procjene u skladu sa sedmim podstavkom ovoga stavka;***
- razmjerne su za otklanjanje posljedica ozbiljnog poremećaja ili za očuvanje financijske stabilnosti;
- ne primjenjuju se za nadoknadu gubitaka koje su institucija ili subjekt pretrpjeli ili će vjerojatno pretrpjeti ***tijekom sljedećih 12 mjeseci.***

Za potrebe prvog podstavka točke (a) institucija ili subjekt smatra se solventnim ako nadležno tijelo zaključi da nije došlo ili da u sljedećih 12 mjeseci, **na temelju aktualnih očekivanja**, vjerojatno neće doći do kršenja bilo kojeg od zahtjeva iz članka 92. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 104.a Direktive 2013/36/EU, članka 11. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/2033, članka 40. Direktive (EU) 2019/2034 ili relevantnih primjenjivih zahtjeva na temelju prava Unije ili nacionalnog prava.

Za potrebe prvog podstavka točke (d), relevantno nadležno tijelo kvantificira gubitke koje su institucija ili subjekt pretrpjeli ili će vjerojatno pretrpjeti. Ta se kvantifikacija temelji barem na **provjerama kvalitete imovine koje provode ESB, EBA ili nacionalna tijela odnosno, prema potrebi, na izravnom nadzorima koji provodi nadležno tijelo. Ako se takvi postupci ne mogu pravodobno provesti, nadležno tijelo može temeljiti svoju ocjenu** na bilanci institucije ili subjekta, pod uvjetom da je bilanca u skladu s primjenjivim računovodstvenim pravilima i standardima, što je potvrdio neovisni vanjski revizor. **Nadležno tijelo ulaže sve napore kako bi osiguralo da se kvantifikacija temelji na tržišnoj vrijednosti imovine, obveza i izvanbilančnih stavki institucije ili subjekta.**

Mjere potpore iz stavka 1. točke (a) podtočke iii. ograničene su na mjere koje nadležno tijelo procijeni potrebnima radi **osiguravanja** solventnosti institucije ili subjekta rješavanjem njegova nedostatka kapitala ustanovljenog u nepovoljnom scenariju testova otpornosti na stres ili jednakovrijednim ocjenama na nacionalnoj razini te na razini Unije ili jedinstvenog nadzornog mehanizma koje provode Europska središnja banka, EBA ili nacionalna tijela te ih prema potrebi potvrđuje nadležno tijelo.

Odstupajući od stavka 1. točke (a) podtočke iii., stjecanje instrumenata redovnog osnovnog kapitala iznimno se dopušta ako je priroda utvrđenog nedostatka takva da stjecanje kojeg drugog instrumenta regulatornog kapitala ili drugih instrumenata kapitala dotičnoj instituciji ili subjektu ne bi omogućilo rješavanje njihova nedostatka kapitala ustanovljenog u nepovoljnom scenariju u relevantnom testu otpornosti na stres ili jednakovrijednoj ocjeni. Iznos stečenih instrumenata redovnog osnovnog kapitala ne smije premašiti 2 % ukupnog iznosa izloženosti riziku dotične institucije ili subjekta koji se izračunava u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Ako se jedna od mjera potpore iz stavka 1. točke (a) ne otkupi, otplati ili na drugi način ne otkaže u skladu s uvjetima i strategije **za napuštanje mjere potpore** utvrđene u trenutku odobravanja te mjere, nadležno tijelo **zahtijeva** od institucije ili subjekta **da dostavi jednokratni plan s korektivnim mjerama. U planu s korektivnim mjerama opisuju se koraci koje treba poduzeti kako bi se održala ili ponovno uspostavila usklađenost s nadzornim zahtjevima, dugoročna održivost institucije ili subjekta i njihova sposobnost otplate pruženog iznosa, kao i povezani vremenski okvir.**

Ako nadležno tijelo jednokratni plan s korektivnim mjerama ne ocijeni kao vjerodostojan ili izvediv, ili ako institucija ili subjekt ne poštuju plan s korektivnim mjerama, provodi se procjena o tome propada li institucija ili subjekt ili je vjerojatno da će propasti u skladu s člankom 32.

3. EBA do [Ured za publikacije: unijeti datum = godinu dana nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 o vrstama testova, preispitivanja i drugih radnji iz stavka 2. četvrtog podstavka koje mogu dovesti do mjera potpore iz stavka 1. točke (a) podtočke iii.”;

(20) u članku 33. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu poduzeti mjere sanacije u odnosu na subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ako taj subjekt ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1.

U tu svrhu smatra se da subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) propada ili je vjerojatno da će propasti u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:

- (a) subjekt ispunjava jedan ili više uvjeta iz članka 32. stavka 4. točke (b), (c) ili (d);
- (b) subjekt bitno krši ili postoje objektivni elementi koji pokazuju da će subjekt u bliskoj budućnosti bitno prekršiti primjenjive zahtjeve iz Uredbe (EU) br. 575/2013 ili Direktive 2013/36/EU.”;

(21) članak 33.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 8. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju da sanacijska tijela bez odgode obavješćuju instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) i tijela iz članka 83. stavka 2. točaka od (a) do (h) kad izvršavaju ovlast iz stavka 1. ovog članka nakon što se utvrdi da institucija propada ili je vjerojatno da će propasti na temelju članka 32. stavka 1. točke (a) i prije donošenja odluke o sanaciji.”;

(b) u stavku 9. dodaje se drugi podstavak:

„Odstupajući od prvog podstavka, države članice osiguravaju da, ako se takve ovlasti izvršavaju u odnosu na prihvatljive depozite i ako se ti depoziti ne smatraju nedostupnima za potrebe Direktive 2014/49/EU, deponenti imaju pristup odgovarajućem dnevnom iznosu tih depozita.”;

(22) Članak 35. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju mogućnost imenovanja posebnog upravitelja koji zamjenjuje upravljačko tijelo institucije u sanaciji ili prijelazne institucije ili s njime radi. Sanacijska tijela objavljuju imenovanje posebnog upravitelja. Sanacijska tijela osiguravaju da posebni upravitelj ima kvalifikacije, sposobnost i znanje potrebne za izvršavanje svojih dužnosti.

Članak 91. Direktive 2013/36/EU ne primjenjuje se na imenovanje posebnih upravitelja.”;

(b) u stavku 2. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Posebni upravitelj ima sve ovlasti dioničara i upravljačkog tijela institucije u sanaciji ili prijelazne institucije.”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice dužne su propisati da posebni upravitelj sastavlja izvješća za sanacijsko tijelo koje ga je imenovalo o gospodarskoj i financijskoj situaciji institucije u sanaciji ili prijelazne institucije i radnjama koje je poduzeo prilikom izvršavanja svojih dužnosti i to u redovitim intervalima koje odredi sanacijsko tijelo te na početku i na kraju svojeg mandata.”;

(23) Članak 36. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. Prije nego utvrde jesu li ispunjeni uvjeti za sanaciju ili uvjeti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza iz članka 59., sanacijska tijela osiguravaju da pošteno, oprezno i realistično vrednovanje imovine i obveza institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) provede osoba koja je neovisna od bilo kojeg tijela javne vlasti, uključujući sanacijsko tijelo, i institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).”;

(b) umeće se sljedeći stavak 7.a:

„7.a Ako je to potrebno za donošenje odluka iz stavka 4. točaka (c) i (d), procjenitelj informacije iz stavka 6. točke (c) dopunjuje procjenom vrijednosti izvanbilančne imovine i obveza, uključujući nepredviđene obveze i imovinu.”;

(24) u članku 37. dodaje se sljedeći stavak 11.:

„11. EBA prati mjere i pripremu sanacijskih tijela kako bi u slučaju sanacije osigurala učinkovitu provedbu instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti. EBA izvješćuje Komisiju o postojećim praksama i mogućim razlikama među državama članicama do ... [Ured za publikacije: unijeti datum = dvije godine nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] i, prema potrebi, prati provedbu svih preporuka iz tog izvješća.

Izvješće iz prvog podstavka sadržava barem sljedeće:

- (a) postojeće aranžmane za provedbu bail-in instrumenta i razinu suradnje s infrastrukturama financijskog tržišta i, ako je relevantno, tijelima trećih zemalja;
- (b) postojeće aranžmane za operacionalizaciju primjene drugih instrumenata sanacije;
- (c) razinu transparentnosti aranžmana iz točaka (a) i (b) prema relevantnim dionicima.”;

(25) Članak 40. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Za primjenu instrumenta prijelazne institucije i uzimajući u obzir potrebu za održavanjem ključnih funkcija u prijelaznoj instituciji ili postizanjem jednog od sanacijskih ciljeva, države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlasti da na prijelaznu instituciju prenesu sve sljedeće:”;

(b) u stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Primjena bail-in instrumenta za potrebe iz članka 43. stavka 2. točke (b) ne utječe na mogućnost sanacijskog tijela da nadzire prijelaznu instituciju. Ako se primjenom bail-in instrumenta omogućuje da se kapital prijelazne institucije u potpunosti osigura konverzijom obveza prihvatljivih za bail-in u dionice ili druge vrste instrumenata kapitala, može se odstupiti od zahtjeva da prijelazna institucija bude u potpunom ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više tijela javne vlasti.”;

(26) u članku 42. stavku 5. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) takav prijenos potreban za pravilno funkcioniranje institucije u sanaciji, prijelazne institucije ili samog subjekta za upravljanje imovinom; ili”;

(27) Članak 44. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da se bail-in instrument može primjenjivati na sve obveze, uključujući one zbog kojih se formira računovodstveno rezerviranje, institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koje nisu isključene iz područja primjene tog instrumenta u skladu sa stavkom 2. ili 3. ovog članka.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Iz aranžmana financiranja sanacije može se uplatiti doprinos iz stavka 4. samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) dioničari i imatelji drugih vlasničkih instrumenata, imatelji relevantnih instrumenata kapitala i ostalih obveza prihvatljivih za bail-in, putem smanjenja, otpisa ili konverzije u skladu s člankom 48. stavkom 1. i člankom 60. stavkom 1., i ako je primjenjivo sustavi osiguranja depozita u skladu s člankom 109. doprinijeli su apsorpciji gubitaka i dokapitalizaciji u iznosu od najmanje 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, što se izračunava u skladu s vrednovanjem predviđenim u članku 36.;

(b) doprinos iz aranžmana financiranja sanacije ne premašuje 5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, što se izračunava u skladu s procjenom predviđenom člankom 36.”;

I

(28) **■ članak 44.a mijenja se kako slijedi:**

(a) umeću se sljedeći stavci:

„6.a Države članice osiguravaju da kreditna institucija koja izdaje prihvatljive instrumente koji ispunjavaju uvjete za instrumente dodatnog osnovnog kapitala, dopunskog kapitala ili prihvatljive obveze može prodati te instrumente postojećem deponentu u toj kreditnoj instituciji koji se smatra malim ulagateljem, kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 11. Direktive 2014/65/EU, samo ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) ovog članka i ako su u trenutku kupnje ispunjena oba sljedeća uvjeta:

(a) deponent koji se smatra malim ulagateljem ne ulaže ukupni iznos koji premašuje 10 % portfelja financijskog instrumenta u instrumente iz ovog stavka 1.;

(b) početni iznos ulaganja u jedan ili više instrumenata iz ovog stavka jest najmanje 30 000 EUR.

Kreditna institucija osigurava da su uvjeti iz točaka (a) i (b) ovog stavka ispunjeni u trenutku kupnje, na temelju informacija koje je mali ulagatelj dostavio u skladu sa stavkom 3.

6.b Prihvatljivi instrumenti iz stavka 6.a koje kreditna institucija izdavateljica prodaje svojim deponentima koji ispunjavaju uvjete za male ulagatelje, a ne ispunjavaju uvjete utvrđene u tom stavku, ne uračunavaju se u zahtjeve iz članka 45.e ili 45.f sve dok te instrumente drži deponent kojem su prodani.

6.c Sanacijska tijela, u okviru procjene mogućnosti sanacije u skladu s člancima 15. i 16., na godišnjoj osnovi posebno prate u kojoj mjeri mali ulagatelji drže instrumente prihvatljive za MREL i najmanje jednom godišnje izvješćuju EBA-u o rezultatima.”;

(b)dodaje se sljedeći stavak:

„8. Od država članica ne zahtijeva se primjena stavaka 6.a i 6.b ovog članka na instrumente iz stavka 6.a izdane prije ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].”

„9. EBA do ... [Ured za publikacije: unijeti datum = 24 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] izvješćuje Komisiju o primjeni ovog članka. U tom se izvješću uspoređuju mjere koje su države članice donijele radi usklađivanja s ovim člankom, analizira se njihova učinkovitost u zaštiti malih ulagatelja i procjenjuje njihov učinak na prekogranične operacije.

Komisija može na temelju tog izvješća podnijeti prijedlog zakonodavnog akta za izmjenu ove Direktive.”;

(29) u članku 45. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) u svakom trenutku ispunjavaju zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze ako to zahtijeva i kako utvrdi sanacijsko tijelo u skladu s ovim člankom i člancima od 45.a do 45.i.”;

(30) članak 45.b mijenja se kako slijedi:

(a) u stavcima 4., 5. i 7. riječi „GSV institucije” zamjenjuje se riječima „GSV subjekti”;

(b) stavak 8. mijenja se kako slijedi:

- i. u prvom podstavku riječi „GSV institucije” zamjenjuje se riječima „GSV subjekti”;
- ii. u drugom podstavku točki (c) riječi „GSV institucija” zamjenjuje se riječima „GSV subjekt”;
- iii. u četvrtom podstavku riječi „GSV institucije” zamjenjuje se riječima „GSV subjekti”;

(c) dodaje se stavak 10.:

„10. Sanacijska tijela mogu dopustiti sanacijskim subjektima da ispune zahtjeve iz stavaka 4., 5. i 7. upotrebom regulatornog kapitala ili obveza iz stavaka 1. i 3. ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) za subjekte koji su GSV subjekti ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 45.c stavku 5. ili 6. sanacijsko tijelo nije smanjilo zahtjev iz stavka 4. ovog članka na temelju prvog podstavka tog stavka;
- (b) obveze iz stavka 1. ovog članka koje ne ispunjavaju uvjet iz članka 72.b stavka 2. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 ispunjavaju uvjete iz članka 72.b stavka 4. točaka od (b) do (e) te uredbe.”;

(31) članak 45.c mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. osmom podstavku riječi „ključnih ekonomskih funkcija” zamjenjuju se riječima „ključnih funkcija”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje metodologija koju sanacijska tijela koriste za procjenu zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj za:

- (a) sanacijske subjekte na konsolidiranoj razini sanacijske grupe ako sanacijska grupa ne podliježe tim zahtjevima na temelju Direktive 2013/36/EU;

- (b) subjekte koji nisu sanacijski subjekti ako subjekt ne podliježe tim zahtjevima na temelju Direktive 2013/36/EU na istoj osnovi kao i zahtjevi iz članka 45.f ove Direktive.

EBA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do ... [Ured za publikacije: unijeti datum = 12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

- (c) u stavku 7. osmom podstavku riječi „ključnih ekonomskih funkcija” zamjenjuju se riječima „ključnih funkcija”;

(32) umeće se sljedeći članak 45.ca:

„Članak 45.ca

Utvrđivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za strategije prijenosa

1. Pri primjeni članka 45.c na sanacijski subjekt čija preferirana sanacijska strategija predviđa, **neovisno ili u kombinaciji s drugim instrumentima sanacije**, primjenu instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije, sanacijsko tijelo određuje iznos dokapitalizacije iz članka 12.d stavka 3. na razmjeran način na temelju sljedećih kriterija, ako je relevantno:

- (a) veličina, poslovni model, model financiranja i profil rizičnosti **sanacijskog subjekta ili, prema potrebi, veličina dijela sanacijskog subjekta koji podliježe instrumentu prodaje poslovanja ili instrumentu prijelazne institucije**;
- (b) dionice, drugi vlasnički instrumenti, imovina, prava ili obveze koji se prenose na primatelja kako je utvrđeno u planu sanacije, uzimajući u obzir:
- i. temeljne linije poslovanja i ključne funkcije sanacijskog subjekta;
 - ii. obveze isključene iz bail-ina u skladu s člankom 44. stavkom 2.;
 - iii. zaštitne mjere iz članaka od 73. do 80.;
- iii.a očekivane zahtjeve za regulatorni kapital za svaku prijelaznu instituciju koji bi mogli biti potrebni za izlazak sanacijskog subjekta s tržišta kako bi se osigurala usklađenost prijelazne institucije s Uredbom (EU) br. 575/2013, Direktivom 2013/36/EU i Direktivom 2014/65/EU, ovisno o slučaju;**
- iii.b očekivani zahtjev primatelja za time da transakcija bude kapitalno neutralna u pogledu zahtjeva koji se primjenjuju na subjekta preuzimatelja;**

- (c) očekivana vrijednost i utrživost dionica, drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza sanacijskog subjekta iz točke (b), uzimajući u obzir:
- i. sve značajne prepreke provedivosti sanacije koje je utvrdilo sanacijsko tijelo i koje su **■** povezane s primjenom instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije;
 - ii. gubitke koji proizlaze iz imovine, prava ili obveza preostale institucije;

ii.a potencijalno nepovoljno tržišno okruženje u trenutku sanacije;

- (d) predviđa li se preferiranom sanacijskom strategijom prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje je izdao sanacijski subjekt ili imovine, prava i obveza sanacijskog subjekta, u cijelosti ili djelomično;
- (e) predviđa li se preferiranom sanacijskom strategijom primjena instrumenta odvajanja imovine.

■

3. Primjenom stavka 1. ne dobiva se iznos koji je veći od iznosa koji proizlazi iz primjene članka 45.c stavka 3. ***niti iznos koji je manji od 13,5 % ukupnog iznosa izloženosti riziku, izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, i koji je manji od 5 % mjere ukupne izloženosti relevantnog subjekta iz stavka 1. ovog članka, izračunanog u skladu s člancima 429. i 429.a Uredbe (EU) br. 575/2013.***”;

- (33) u članku 45.d stavku 1. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za sanacijski subjekt koji je GSV subjekt sastoji se od sljedećeg:”;

- (34) u članku 45.f stavku 1. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Odstupajući od prvog i drugog podstavka ovog stavka, matična društva u Uniji koja sama po sebi nisu sanacijski subjekti, ali su društva kćeri subjekata iz trećih zemalja ispunjavaju zahtjeve iz članka 45.c i članka 45.d na konsolidiranoj osnovi.”;

- (35) Članak 45.l mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

kako se zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze utvrđen u skladu s člankom 45.e ili člankom 45.f provodio na nacionalnoj razini, uključujući članak 45.ca, a posebno je li bilo razlika u razinama utvrđenima za usporedive subjekte u državama članicama;”

- (b) u stavku 3. drugom podstavku dodaje se sljedeća rečenica:

„Obveza iz stavka 2. prestaje se primjenjivati nakon podnošenja drugog izvješća.”;

(35.a) u članku 45.m umeće se sljedeći stavak:

„1.a Odstupajući od članka 45. stavka 1., sanacijska tijela određuju odgovarajuća prijelazna razdoblja u kojima institucije ili subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ispunjavaju zahtjeve iz članka 45.e ili 45.f ili zahtjeve iz članka 45.b stavaka 4., 5. ili 7. ako institucije ili subjekti podliježu tim zahtjevima zbog stupanja na snagu ... [ove Direktive o izmjeni]. Rok za institucije i subjekte za ispunjenje zahtjeva iz članka 45.e ili 45.f ili zahtjeva koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7. jest [četiri godine od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Sanacijsko tijelo određuje prijelazne ciljne razine za zahtjeve u članku 45.e ili 45.f ili za zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju, koje su institucije ili subjekti iz prvog podstavka ovog stavka dužni ispunjavati do ... [dvije godine od datuma primjene ove Direktive o izmjeni]. Prijelaznim ciljnim razinama se u pravilu, osigurava linearno povećanje regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza radi približavanja zahtjevu.

Sanacijsko tijelo može odrediti prijelazno razdoblje koje završava nakon ... [četiri godine od datuma početka primjene ove Direktive o izmjeni] ako je to propisno opravdano i primjereno na temelju kriterijâ iz stavka 7., uzimajući u obzir:

- (a) razvoj financijske situacije subjekta;*
- (b) izgleda da će subjekt u razumnom roku moći osigurati usklađenost sa zahtjevima iz članka 45.e ili 45.f ili zahtjevom koji proizlazi iz primjene članka 45.b stavka 4., 5. ili 7.; i*
- (c) je li subjekt u mogućnosti zamijeniti obveze koje više ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti ili dospijea te, ako nije, ima li to veze sa samim subjektom ili je posljedica poremećaja na širem tržištu.”;*

(36) u članku 45.m stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Zahtjevi iz članka 45.b stavaka 4. i 7. te iz članka 45.c stavaka 5. i 6., ovisno o tome što je primjenjivo, ne primjenjuju se u razdoblju od tri godine nakon datuma na koji je za sanacijski subjekt ili grupu kojoj sanacijski subjekt pripada utvrđeno da je GSV institucija ili GSV institucija izvan EU-a, ili na koji je za sanacijski subjekt nastupila situacija iz članka 45.c stavka 5. ili 6.”;

(37) u članku 46. stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Procjenom iz stavka 1. ovog članka utvrđuje se iznos za koji se obveze prihvatljive za bail-in trebaju otpisati ili konvertirati:

- (a) kako bi se ponovno uspostavio omjer redovnog osnovnog kapitala institucije u sanaciji ili, prema potrebi, utvrdio taj omjer za prijelaznu instituciju, uzimajući u obzir sve doprinose kapitala iz aranžmana financiranja sanacije u skladu s člankom 101. stavkom 1. točkom (d) ove Direktive;

- (b) kako bi se održalo dostatno povjerenje tržišta u instituciju u sanaciji ili prijelaznu instituciju, uzimajući u obzir sve nepredviđene obveze, i instituciji u sanaciji omogućilo da najmanje godinu dana nastavi ispunjavati uvjete za odobrenje za rad i obavljati djelatnosti za koje je na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobila odobrenje za rad.”;

(38) u članku 47. stavku 1. točka (b) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. relevantnih instrumenata kapitala i nepredviđenih obveza u skladu s člankom 59. koje je izdala institucija u skladu s ovlasti iz članka 59. stavka 2.; ili”;

(39) Članak 52. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„U iznimnim okolnostima sanacijsko tijelo može rok od mjesec dana za podnošenje plana reorganizacije poslovanja produljiti za još mjesec dana.”;

(b) u stavku 5. dodaje se sljedeći podstavak:

„Sanacijsko tijelo može zatražiti da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u plan reorganizacije poslovanja uključi dodatne elemente.”;

(40) u članku 53. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako sanacijsko tijelo smanji na nulu glavnica ili nepodmireni iznos obveze, uključujući obvezu zbog koje se formira računovodstveno rezerviranje, primjenom ovlasti iz članka 63. stavka 1. točke (e), ta obveza i sve obveze ili tražbine koje u vezi s njom nastanu i koje nisu obračunane u trenutku izvršavanja ovlasti u svakom slučaju smatraju se izvršenima i ne mogu se dokazivati ni u jednom naknadnom postupku u vezi s institucijom u sanaciji ili bilo kojim subjektom sljednikom u bilo kojoj naknadnoj likvidaciji.”;

(41) Članak 55. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) obveza nije depozit iz članka 108. stavka 1. točke (a) ili (b)”;

(b) u stavku 2. peti i šesti podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Ako sanacijsko tijelo, u kontekstu procjene mogućnosti sanacije institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u skladu s člancima 15. i 16. ili u bilo kojem drugom trenutku, utvrdi da u vrsti obveza koja uključuje prihvatljive obveze iznos obveza u koje nije uključena ugovorna odredba iz stavka 1. ovog članka, zajedno s obvezama koje su isključene iz primjene bail-in instrumenta u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili za koje je vjerojatno da će biti isključene u skladu s člankom 44. stavkom 3. iznosi više od 10 % te vrste, ono odmah procjenjuje učinak te konkretne činjenice na mogućnost sanacije te institucije ili subjekta, uključujući učinak na mogućnost sanacije koji proizlazi iz rizika od kršenja zaštitnih mjera za vjerovnike predviđenih u članku 73. pri primjeni ovlasti za otpis i konverziju prihvatljivih obveza.

Ako sanacijsko tijelo, na temelju procjene iz petog podstavka ovog stavka, zaključi da obveze, koje ne uključuju ugovornu odredbu iz stavka 1. ovog članka, predstavljaju značajnu prepreku mogućnosti sanacije, prema potrebi primjenjuje ovlasti iz članka 17. kako bi uklonilo tu prepreku mogućnosti sanacije.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) jednom godišnje izvješćuju sanacijsko tijelo o sljedećem:

(a) ukupnom nepodmirenom iznosu svih obveza uređenih pravom treće zemlje;

(b) za stavke navedene u točki (a):

i. njihovu sastavu, uključujući njihov profil dospijeca;

ii. njihovu redu prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti;

iii. tome je li obveza isključena na temelju članka 44. stavka 2.;

iv. tome uključuju li u ugovorne odredbe odredbu koja se zahtijeva na temelju stavka 1.;

v. ako je utvrđeno da je pravno ili na drugi način neizvedivo uključiti ugovorno priznavanje klauzule o bail-inu u skladu sa stavkom 2., kategoriji obveze u skladu sa stavkom 7.

Ako su institucije i subjekti dio sanacijske grupe, sanacijski subjekt sastavlja izvješće u vezi sa sanacijskom grupom u mjeri u kojoj se to zahtijeva stavkom 1. drugim i trećim podstavkom.”;

(d) dodaje se sljedeći stavak:

„8.a EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju postupci, ujednačeni formati i obrasci za izvješćivanje sanacijskih tijela iz stavka 2.

EBA podnosi Komisiji navedene nacрте provedbenih tehničkih standarda do ... [jedna godina od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

(42) Članak 59. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) zatraži izvanrednu javnu financijsku potporu, osim ako se ta potpora dodijeli u jednom od oblika iz članka 32.c.”;

(b) u stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) uzimajući u obzir vrijeme, potrebu za djelotvornom provedbom ovlasti otpisa i konverzije ili sanacijske strategije za sanacijsku grupu te druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi se bilo kojom mjerom, uključujući alternativne mjere privatnog sektora, nadzorne mjere ili mjere rane intervencije, osim otpisa ili konverzije instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza iz stavka 1.a, u razumnom roku spriječila propast institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili grupe.”;

(43) Članak 63. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (m) zamjenjuje se sljedećim:

„(m) ovlast da od nadležnog tijela zatraži da pravodobno procijeni stjecatelja kvalificiranog udjela odstupajući od vremenskih rokova utvrđenih u članku 22. Direktive 2013/36/EU i u članku 12. Direktive 2014/65/EU;”;

ii. dodaje se sljedeća točka (n):

„(n) ovlast za podnošenje zahtjeva u ime institucije u sanaciji u skladu s člankom 17. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 596/2014.”;

(b) u stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) podložno članku 3. stavku 6. i članku 85. stavku 1., zahtjevima za dobivanje odobrenja ili suglasnosti od bilo koje javne ili privatne osobe, uključujući dioničare ili vjerovnike institucije u sanaciji i nadležna tijela za potrebe članaka od 22. do 27. Direktive 2013/36/EU;”;

(44) Članak 71.a stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Stavak 1. primjenjuje se na sve financijske ugovore koji ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

- (a) ugovorom se stvara nova obveza ili bitno mijenja postojeća obveza nakon stupanja na snagu odredaba donesenih na nacionalnoj razini radi prenošenja ovog članka;
- (b) ugovorom se predviđa ostvarivanje jednog ili više prava otkaza ili prava prisilne naplate založnih prava na koja bi se primijenio članak 33.a, 68., 69., 70. ili 71. da je financijski ugovor uređen zakonima države članice.”;

(45) u članku 74. stavku 3. dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) kada se utvrđuju gubici koje bi sustav osiguranja depozita pretrpio da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, primjenjuju kriteriji i metodologija iz članka 11.e Direktive 2014/49/EU i iz bilo kojeg delegiranog akta donesenog u skladu s tim člankom.”;

(45.a) u članku 84. umeće se sljedeći stavak:

„6.a Ovim člankom ne sprečava se razmjena informacija između sanacijskih tijela i poreznih tijela u istoj državi članici u mjeri u kojoj je takva razmjena utvrđena u nacionalnom pravu te države članice. Ako te informacije potječu iz druge države članice, otkrivaju se samo uz izričitu suglasnost relevantnog tijela koje ih je objavilo.”;

(46) u članku 88. umeće se sljedeći stavak 6.a:

„6.a Kako bi se olakšale zadaće iz članka 10. stavka 1., članka 15. stavka 1. i članka 17. stavka 1. te razmijenile sve relevantne informacije, sanacijsko tijelo institucije sa značajnim podružnicama u drugim državama članicama osniva sanacijski kolegij i njime predsjedava.

Sanacijsko tijelo institucije iz prvog podstavka odlučuje koja tijela sudjeluju na sastanku ili u aktivnosti sanacijskog kolegija, uzimajući u obzir važnost planirane ili koordinirane aktivnosti za ta tijela, a posebno mogući učinak na stabilnost financijskog sustava u dotičnim državama članicama i zadaće iz prvog podstavka.

Sanacijsko tijelo institucije iz prvog podstavka u potpunosti i unaprijed obavješćuje sve članove sanacijskog kolegija o organizaciji takvih sastanaka, o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o aktivnostima koje treba razmotriti. Sanacijsko tijelo institucije iz prvog podstavka također u potpunosti i pravovremeno obavješćuje sve članove kolegija o radnjama poduzetim na tim sastancima ili o provedenim mjerama.”;

(46.a) u članku 90. dodaje se sljedeći stavak:

„4.a Člankom 84. ne sprečava se razmjena informacija između nadležnih tijela i poreznih tijela u istoj državi članici u mjeri u kojoj je takva razmjena propisana nacionalnim pravom država članica. Ako te informacije potječu iz druge države članice, otkrivaju se samo uz izričitu suglasnost relevantnog tijela koje ih je objavilo.”;

(47) Članak 91. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako sanacijsko tijelo odluči da institucija ili bilo koji subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), koji je društvo kći u grupi, ispunjava uvjete iz članka 32. ili 33., to tijelo sanacijskom tijelu za grupu, konsolidirajućem nadzornom tijelu, ako nije riječ o istom tijelu, i članovima sanacijskog kolegija za dotičnu grupu bez odgode prenosi sljedeće informacije:

- (a) odluku da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1. točke (a) i (b) ili članka 33. stavka 1. ili 2., ovisno o slučaju, ili uvjete iz članka 33. stavka 4.;
- (b) ishod procjene uvjeta iz članka 32. stavka 1. točke (c);
- (c) mjere sanacije ili insolventne mjere koje sanacijsko tijelo smatra primjerenima za tu instituciju ili taj subjekt.

Informacije iz prvog podstavka mogu se uključiti u obavijesti priopćene u skladu s člankom 81. stavkom 3. adresatima iz prvog podstavka ovog stavka.”;

- (b) u stavku 7. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„EBA može na zahtjev sanacijskog tijela pomoći sanacijskim tijelima da donesu zajedničku odluku u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

- (48) u članku 92. stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se kako slijedi:

„EBA može na zahtjev sanacijskog tijela pomoći sanacijskim tijelima da donesu zajedničku odluku u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.”;

- (49) u članku 97. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Sanacijska tijela prema potrebi sklapaju neobvezujuće sporazume o suradnji s relevantnim tijelima trećih zemalja iz stavka 2. **ovog članka**. Ti sporazumi moraju biti u skladu s okvirnim sporazumom EBA-e.

Nadležna tijela prema potrebi sklapaju neobvezujuće sporazume o suradnji s relevantnim tijelima trećih zemalja iz stavka 2. **ovog članka**. Ti sporazumi moraju biti u skladu s okvirnim sporazumom EBA-e i njima se osigurava da se za informacije priopćene tijelima treće zemlje jamči da su ispunjeni zahtjevi o čuvanju poslovne tajne koji su barem istovjetni onima iz članka 84. Direktive 2013/84/EU.”

- (50) u članku 98. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

- (a) uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećom:

„Države članice osiguravaju da sanacijska tijela i nadležna ministarstva razmjenjuju povjerljive informacije, uključujući planove oporavka, s relevantnim tijelima trećih država samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti.”;

- (b) dodaju se sljedeći drugi i treći podstavak:

„Države članice osiguravaju da nadležna tijela razmjenjuju povjerljive informacije s relevantnim tijelima trećih država samo ako su ispunjeni uvjeti koji se odnose na:

- (a) informacije o oporavku i sanaciji, pod uvjetima utvrđenima u prvom podstavku;
- (b) druge informacije dostupne nadležnim tijelima, pod uvjetima utvrđenima u članku 55. Direktive 2013/36/EU.

Za potrebe drugog podstavka, informacije o oporavku i sanaciji uključuju sve informacije koje se izravno odnose na zadaće nadležnih tijela na temelju ove Direktive, posebno s planiranjem oporavka i planovima oporavka, mjerama rane intervencije i razmjenama sa sanacijskim tijelima informacija o planiranju sanacije, planovima sanacije i mjerama sanacije.”;

- (51) u članku 101. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako sanacijsko tijelo utvrdi da će korištenje aranžmana financiranja sanacije za potrebe iz stavka 1. ovog članka vjerojatno dovesti do prijenosa dijela gubitaka institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) na aranžman financiranja sanacije, primjenjuju se načela za korištenje aranžmana financiranja sanacije utvrđena u članku 44.”;

- (52) u članku 102. stavku 3. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako se nakon početnog razdoblja iz stavka 1. ovog članka dostupna financijska sredstva smanje na iznos manji od ciljne razine navedene u tom stavku, redovni doprinosi prikupljeni u skladu s člankom 103. nastavljaju se prikupljati dok se ne ostvari ciljna razina. Sanacijska tijela mogu odgoditi prikupljanje redovnih doprinosa u skladu s člankom 103. za **najviše tri** godine ako iznos koji treba prikupiti dosegne razinu razmjernu troškovima postupka prikupljanja, pod uvjetom da takva odgoda bitno ne utječe na kapacitet sanacijskog tijela za korištenje aranžmana financiranja sanacije u skladu s člankom 101. Nakon što se ciljna razina dosegne prvi put ako su dostupna financijska sredstva naknadno smanjena na manje od dvije trećine ciljne razine, ti doprinosi postavljaju se na razinu koja omogućuje dostizanje ciljne razine u roku od **četiri** godine.”;

- (53) Članak 103. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Dostupna financijska sredstva koja se uzimaju u obzir za ostvarenje ciljne razine navedene u članku 102. mogu uključivati neopozive obveze plaćanja koje su u potpunosti osigurane kolateralima niskog rizika i neopterećene pravima bilo koje treće osobe, stoje na raspolaganju i izdvojena su isključivo za sanacijska tijela koja ih koriste za potrebe navedene u članku 101. stavku 1. Udio neopozivih obveza plaćanja ne premašuje **30** % ukupnog iznosa doprinosa prikupljenih u skladu s ovim člankom. Unutar tog ograničenja sanacijsko tijelo svake godine utvrđuje udio neopozivih obveza plaćanja u ukupnom iznosu doprinosa koji se prikupljaju u skladu s ovim člankom.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 3.a:

„3.a Sanacijsko tijelo upućuje poziv na izvršenje neopozivih obveza plaćanja preuzete u skladu sa stavkom 3. ovog članka ako je potrebno koristiti aranžman financiranja sanacije u skladu s člankom 101.

Ako subjekt više nije obuhvaćen područjem primjene članka 1. i ne podliježe obvezi plaćanja doprinosa u skladu sa stavkom 1. ovog članka, sanacijsko tijelo upućuje poziv na izvršenje neopozivih obveza plaćanja preuzetih u skladu sa stavkom 3. koje su dospjele. Ako je doprinos povezan s neopozivom obvezom plaćanja propisno plaćen na prvi poziv, sanacijsko tijelo poništava obvezu i vraća kolateral. Ako doprinos nije propisno plaćen na prvi poziv, sanacijsko tijelo zadržava kolateral i poništava obvezu.”;

(54) u članku 104. stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Izvanredni ex post doprinosi ne premašuju iznos koji je triput veći od 12,5 % ciljne razine iz članka 102.”;

(55) Članak 108. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da u nacionalnim propisima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti:

(a) sljedeći imaju isti red prvenstva, a koji je viši od reda prvenstva predviđenog za potraživanja običnih neosiguranih vjerovnika:

(i) depoziti *koji su isključeni iz pokrića na temelju članka 5. Direktive 2014/49/EU*;

ii. *onaj dio prihvatljivih depozita pravnih subjekata, koji nisu mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća, a koji premašuje razinu pokrića predviđenu člankom 6. Direktive 2014/49/EU*;

iii. *onaj dio prihvatljivih depozita središnjih i regionalnih vlada koji premašuje razinu pokrića predviđenu člankom 6. Direktive 2014/49/EU*;

iv. *onaj dio depozita pravnih osoba koje nisu mikro, mala ili srednja poduzeća, a koji bi bili prihvatljivi depoziti da nisu položeni preko podružnica, koje se nalaze izvan Unije, institucija s poslovnim nastanom u Uniji, koji premašuje razinu pokrića predviđenu u članku 6. Direktive 2014/49/EU*;

(b) *sljedeći imaju isti red prvenstva, a koji je viši od reda prvenstva predviđenog u točki (a):*

i. *osigurani depoziti*;

ii. *sustavi osiguranja depozita za svoje potraživanje u skladu s člankom 9. stavkom 2. Direktive EU/2014/49*;

iii. prihvatljivi depoziti osim onih iz točke (a) podtočaka ii. i iii.; i

iv. depoziti koji bi bili prihvatljivi depoziti da nisu položeni preko podružnica, koje se nalaze izvan Unije, institucija s poslovnim nastanom u Uniji, osim onih iz točke (a) podtočke iv.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci 8. i 9.:

„8. Ako se instrumenti sanacije iz članka 37. stavka 3. točke (a) ili (b) koriste za prijenos samo dijela imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji, aranžman financiranja sanacije ima pravo potraživati od preostale institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) sve troškove i gubitke nastale za aranžman financiranja sanacije zbog doprinosa sanaciji u skladu s člankom 101. stavkom 1. u vezi s gubicima koje bi vjerovnici inače snosili.

9. Države članice osiguravaju da u njihovim nacionalnim propisima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti tražbine aranžmana financiranja sanacije iz stavka 8. ovog članka i članka 37. stavka 7. imaju povlašteni red prvenstva, koji je viši od reda prvenstva predviđenog za tražbine depozita i sustava osiguranja depozita u skladu sa stavkom 1. ovog članka.”;

(56) Članak 109. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. ■ Ako sanacijska tijela poduzmu mjeru sanacije u odnosu na kreditnu instituciju i ako takva mjera deponentima i dalje omogućuje pristup njihovim depozitima, države članice dužne su osigurati da sustav osiguranja depozita kojem je ta kreditna institucija pridružena uplati sljedeće iznose:

- (a) ako se bail-in instrument primjenjuje neovisno ili u kombinaciji s instrumentom odvajanja imovine, iznos za koji bi osigurani depoziti bili otpisani ili konvertirani radi nadoknade gubitaka i dokapitalizacije institucije u sanaciji u skladu s člankom 46. stavkom 1. da su osigurani depoziti bili uključeni u opseg bail-ina;
- (b) ako se instrumenti prodaje poslovanja ili instrumenti prijelazne institucije primjenjuju neovisno ili u kombinaciji s drugim instrumentima sanacije:
 - i. iznos potreban za pokriće razlike između vrijednosti osiguranih depozita i obveza s istim ili višim redom prvenstva od depozita i vrijednosti imovine institucije u sanaciji koja se prenosi na primatelja; i
 - ii. ako je relevantno, iznos potreban za osiguravanje neutralnosti kapitala primatelja nakon prijenosa.

U slučajevima iz prvog podstavka točke (b), ako prijenos na primatelja uključuje depozite koji nisu osigurani ili druge obveze prihvatljive za bail-in, a sanacijsko tijelo procijeni da se na te depozite ili obveze primjenjuju okolnosti iz članka 44. stavka 3., sustav osiguranja depozita uplaćuje:

- (a) iznos potreban za pokriće razlike između vrijednosti depozita, uključujući depozite koji nisu osigurani, i obveza s istim ili višim redom prvenstva od depozita i vrijednosti imovine institucije u sanaciji koja se prenosi na primatelja; i
- (b) ako je relevantno, iznos potreban za osiguravanje neutralnosti kapitala u prijenosu za primatelja.

Države članice osiguravaju da, nakon što sustav osiguranja depozita uplati doprinos u slučajevima iz drugog podstavka, institucija u sanaciji ne može stjecati udjele u drugim poduzećima, raspodijeliti redovni osnovni kapital, izvršavati isplate po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala ni obavljati druge aktivnosti koje mogu dovesti do odljeva sredstava.

Trošak doprinosa iz sustava osiguranja depozita ni u kojem slučaju ne smije biti veći od troška isplate deponenata koji sustav osiguranja depozita izračuna u skladu s člankom 11.e Direktive 2014/49/EU.

Ako se vrednovanjem u skladu s člankom 74. utvrdi da je trošak doprinosa sustava osiguranja depozita sanaciji bio veći od neto gubitaka koji bi bili nastali likvidacijom institucije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, sustav osiguranja depozita ima pravo da mu se iz aranžmana financiranja sanacije isplati razlika u skladu s člankom 75.

2. Države članice osiguravaju da sanacijsko tijelo utvrdi iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita u skladu sa stavkom 1. nakon savjetovanja sa sustavom osiguranja depozita o procijenjenom trošku isplate deponentima u skladu s člankom 11.e Direktive 2014/49/EU i u skladu s uvjetima iz članka 36. ove Direktive.

Sanacijsko tijelo o svojoj odluci iz prvog podstavka obavještuje sustav osiguranja depozita kojem je institucija pridružena. Sustav osiguranja depozita provodi tu odluku bez odgode.”;

- (b) umeću se sljedeći stavci 2.a i 2.b:

„2.a Ako se sredstva sustava osiguranja depozita koriste u skladu sa stavkom 1. prvim podstavkom točkom (a) za doprinos dokapitalizaciji institucije u sanaciji, države članice osiguravaju da sustav osiguranja depozita prenese svoje dioničke udjele ili druge instrumente kapitala u instituciji u sanaciji na privatni sektor čim to komercijalne i financijske okolnosti dopuste.

Države članice osiguravaju da sustav osiguranja depozita otvoreno i transparentno stavlja na tržište dionice i druge instrumente kapitala iz prvog podstavka te da ih se u prodaji ne prikaže pogrešno niti da se diskriminiraju potencijalni kupci. Svaka takva prodaja provodi se pod tržišnim uvjetima.

2.b Doprinos iz sustava osiguranja depozita u skladu sa stavkom 1. drugim podstavkom uračunava se u pragove iz članka 44. stavka 5. točke (a) i članka 44. stavka 8. točke (a).

Ako korištenje sredstava iz sustava osiguranja depozita u skladu sa stavkom 1. drugim podstavkom, zajedno s doprinosom dioničara i imatelja drugih vlasničkih instrumenata, imatelja relevantnih instrumenata kapitala i ostalih obveza prihvatljivih za bail-in apsorpciji gubitaka i dokapitalizaciji, omogućuje korištenje aranžmana financiranja sanacije, doprinos iz sustava osiguranja depozita ograničava se na iznos potreban za dosezanje pragova iz članka 44. stavka 5. točke (a) i članka 44. stavka 8. točke (a). Nakon uplate doprinosa iz sustava osiguranja depozita, aranžman financiranja sanacije koristi se u skladu s načelima korištenju aranžmana financiranja sanacije iz članaka 44. i 101.

Odstupajući od ograničenja doprinosa iz sustava osiguranja depozita na temelju drugog podstavka ovog stavka, ako su ispunjeni uvjeti iz članka 44. stavka 7., potreban je dodatni doprinos iz sustava osiguranja depozita. Taj dodatni doprinos jednak je iznosu doprinosa aranžmana financiranja sanacije iznad granice od 5 % iz članka 44. stavka 5. točke (b) pomnoženim s udjelom osiguranih depozita kao dijelom ukupnih obveza u okviru prijenosa.

Međutim, prvi i drugi podstavak ne primjenjuju se na institucije ***koje ispunjavaju barem jedan od sljedećih uvjeta:***

- i. institucija je u planu sanacije grupe ili sanacijskom planu utvrđena kao subjekt planiran za likvidaciju.”;***
- ii. institucija je premašila svoju prijelaznu ili konačnu ciljnu vrijednost MREL-a, ovisno o slučaju, u četiri tromjesečja u roku od četiri godine koje završavaju šest mjeseci prije utvrđivanja da institucija propada ili je vjerojatno da će propasti u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (a). U četverogodišnjem razdoblju ne uzimaju se u obzir dva uzastopna tromjesečja koja neposredno prethode takvom utvrđivanju propadanja ili vjerojatne propasti.***

(c) stavak 3. briše se;

(d) u stavku 5. drugi i treći podstavak brišu se;

(57) u članku 111. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (e):

„(e) neispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članka 45.e ili 45.f.”;

(58) Članak 128. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Suradnja i razmjena informacija među institucijama i tijelima”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„Sanacijska tijela, nadležna tijela, EBA, Jedinstveni sanacijski odbor, ESB i ostali članovi Europskog sustava središnjih banaka dostavljaju Komisiji, na njezin zahtjev i u određenom roku, sve informacije potrebne za obavljanje njezinih zadaća povezanih s razvojem politika, uključujući provođenje procjena učinka, pripremu zakonodavnih prijedloga i sudjelovanje u zakonodavnom postupku. Komisija i njezino osoblje podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne iz članka 88. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća* u pogledu primljenih informacija.”;

* Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

(59) umeće se sljedeći članak 128. a:

„Članak 128.a

Simulacije upravljanja kriznom

1. EBA koordinira redovite analize na razini Unije za preispitivanje primjene ove Direktive, Uredbe (EU) br. 806/2014 i Direktive 2014/49/EU u prekograničnim situacijama i u sljedećim aspektima:

(a) suradnja nadležnih tijela tijekom planiranja oporavka;

(b) suradnja sanacijskih tijela i nadležnih tijela prije propasti i tijekom sanacije financijskih institucija, uključujući u provedbi sanacijskih programa donesenih u skladu s člankom 18. Uredbe (EU) br. 806/2014.

2. EBA sastavlja izvješće u kojem navodi ključne rezultate i zaključke analiza. Izvješće se objavljuje.”;

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice najkasnije do [Ured za publikacije: unijeti datum = 18 mjeseci nakon dana stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One te odredbe primjenjuju od [Ured za publikacije: unijeti datum = jedan dan nakon datuma prenošenja ove Direktive o izmjeni].

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Članak 4.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu,

*Za Europski parlament
Predsjednica*

*Za Vijeće
Predsjednik/Predsjednica*